

SLAMNIK

GLASILO OBČINE DOMŽALE

Živé naj vri narodi,
ki hrepené dočakat dan,
da kóder sonce hódi,
prepir iz svéta
bo pregnán.
Da rójak, prost bo vrák,
ne vrág, le rósed bo me-
ják.

(PREŠEREN)

Končno spoštovane državljanke in državljani

Ko zvemo veselo, a nepričakovano no-
čico, ali ko zadenemo dobiček na tom-
oli, s srečko, je naše veselje prešerno in
urno, kakšnih globljih in plemenitih ču-
tev v naši zavesti pa običajno ne pušča.
Kadar pa dosežemo cilj, za katerega smo
morali truditi, se marsičemu odpove-
vati, ali potrpežljivo čakati in vztrajno
repričevati, je to polno veselje, veselje
otranjega zadovoljstva, da smo nekaj
pravili dobro. Ob tem se nam dviga
amozavest in navdaja ponos. Vsaj sprva
tudi kar pozabimo na napore, ki so bili
loženi, oporekanja, ki smo jih bili de-
ležni, nemalokrat tudi ponižanj in trplje-
nja.

In sredi januarja letos je to ljudstvo, ki
tudi na Slovenskem, doseglo takšen cilj in
očakalo dan, ko so številne države
sveta priznale voljo ljudstva: živeti v ne-
odvisni in suvereni državi. Ne brez sim-
bolike je prva med njimi bila Vatikan.

Nedvomno je spoznanje, da si svoj
gospodar na svoji zemlji, navdušujoč in

prijeten občutek. Je kot zavest, da obvla-
daš svoje ravnanje, strasti in čustva do
takšne mere in na takšen način, ki vzbuja
spoštovanje in dviga ugled.

Prepričan sem, da tako čutimo tudi mi
ob priznanju države Slovenije in da nas
cenijo sedaj tudi tisti, ki so sprva naš cilj
šteli za neresnega, utopičnega, zgodo-
vinsko zamujenega, ali se nam morda
celo posmehovali. Nikomur ne zame-
rimo, vsem odpuščamo in z vsemi že-
limo enakopravno živeti v miru. Končno
je vsakdo prispeval svoj delež in vsi
imamo določene zasluge.

Vemo pa tudi, da bomo svojo zrelost
moralo neprestano dokazovati z modrimi
odločitvami, preudarnim ravnanjem in
doslednim spoštovanjem v svetu prizna-
nih civilizacijskih norm ter vrednot. Zato
so ti dnevi samo predah, so samo do-
godki, ki nas obvezujejo. So pa tudi čas,
ko z upanjem in zaupanjem zremo na-
prej, ko nam je preteklost samo smer-
kaz, kam moramo, da ponovno ne skre-

nemo, kaj smemo in česa se izogibajmo,
da bo življenje nas vseh bolj strpno, pol-
nejše in človeka vredno, pa tudi boga-
tejše in moralno kakovostnejše.

V želji, da bi v samostojni, od sveta
priznani Sloveniji živeli kot urejena dru-
žina, si pomagali in bili enotni v velikem,
si sezimo v roke in ostanimo srčni. Česti-
tam!

Predsednik Skupščine
Domžale
in Republiški poslanec
ERVIN-A. SCHWARZBARTL

GOVOR OB PRAZNIKU DRŽAVNOSTI V HKC 1991

Cena priborjene samostojnosti

Spoštovane dame in gospodje

Bilo je pred letom dni, ko smo
glasovno razglasili voljo ljud-
stva, da želi živeti v svoji neod-
visni državi, a svet te odločitve
ni sprejel. Naložil nam je težke
preizkušnje, ki smo jih uspešno
prestali, in po šestih mesecih
ponovno terjali svojo suvere-
nost. Toda mračne sile prete-
losti so nam hotele našo na-
merno preprečiti s silo, tako kot
počno v nesrečni Hrvaški. Še
spominjamo, kako smo pod

vtisom dogodkov v naši nepo-
sredni bližini, v Depali vasi,
prekinili slavje v Domžalah in
je naša Godba lahko začela in
končala svoj koncert samo
s himno, ostali pa smo komajda
uspešno posaditi in blagosloviti
lipo miru, sprave in suvereno-
sti. Za slavnostni govor pa ni
bilo več časa. Zoper nas se je
zarotila jugoslovanska soldate-
ska, svet pa je samo nemo in
zadržano spremljal našo ago-
nijo in trpljenje ljudi. A mi se
nismo vdali, zakaj volja ljud-
stva je bila močnejša, kot je
svet računal in tudi sreča ali

Bog, kakor za koga, nam je bila
naklonjena.

Bil je to čas velikih pričako-
vanj in vznesenosti, ki se po-
časni izčrpava in ga bo šele zgo-
dovina znala pravilno oceniti.
Pa kljub temu. Dobili smo
svojo ustavo, prvič v zgodovini
tega naroda, tega ljudstva, ki
živi na slovenski zemlji. Svet
nas mukoma, a vendarle zače-
nja priznavati kot suveren in
sebi enakopraven narod.
Imamo demokratično oblast in
strankarski sistem kontrole iz-
vajanja te oblasti. Zaključili

smo z utopizmom, srečujemo
se s težavami države, ki želi biti
tržna, a tudi socialno pravična.

Čas velikih odločitev je torej za
nami. Sedaj živimo čas iskanja
identitete in ustvarjanja detaj-
lov. To pa ni obdobje, ki bi
navduševalo, ampak obdobje
odpovedi, preizkušenj naše sta-
novitnosti, vztrajnosti v delu,
iskanju in uresničevanju malih
idej, pa tudi razočaranj in ma-
lodušja, če ni dovolj hitro vid-
nih rezultatov in trdne volje.

(Nadaljevanje na strani 6)

Samostojna Slovenija, kdo bo tebe varoval?

Razprtije med strankami
prav gotovo ne. Različni po-
gledi so naravni, celo znotraj
ene same stranke je dinamičen
nezanemarljiv. Samo s po-
močjo različnosti lahko pri-

spemo do enotnosti, do skup-
nega imenovalca, ki je temelj
za skupno delo v blagor samo-
stojne slovenske države nav-
zoter in navzven. Ozki stran-
karski interesi ne koristijo dolo-

čeni stranki, kolikor ne koristijo
narodu, na to pa usodno in po
pravilu vedno pozabljam. Strankarsko življenje se v naši
občini z nekaj izjemami, ki so
bolj ali manj obrobnege po-
mena, lepo razvija, čeprav ne
moremo govoriti o zavirlivem
sodelovanju ali povezovanju,
kadar gre za skupno interesno
področje. Morda nas bodo pre-
budile priprave za aprilске volit-
ve.

Ko je tako imenovana Stražar-
jeva komisija razkrila nova imena
za stare ulice, je ta zlasti pri neka-
terih dvignila precej prahu: zaskr-
beli so jih finančni izdatki za pre-
imenovanje ulic, če ne morda
bolj »poseg« v polpreteklo zgo-
dovino. Kaj je reči ob tem? Nič
kaj boljšega kakor: Prah je sicer
prah, a se dviga samo za dobrim

konjem. Če nam bodo vodilo pri
preimenovanju ulic vrednote, po-
tem bomo z njimi ustregli tudi
tistim, ki so čvrsteje pripravljeni na
stari sistem.

Toda – ali je stari sistem ali
natančneje: konkretno narodno-
svobodilni boj imel sploh posluh
za vrednote, ker ga je napajal
komunizem? Škodljivo bi ravnali,
če bi zasenčili NOB: ideja
o osvoboditvi izpod okupatorja je
čista in mnogi borci niso vedeli
za »čistke« v Kočevskem Rogu in
na številnih drugih krajih – boju
proti okupatorju se je namreč pri-
družil in ga celo nadkrilil boj za
oblast. Predsednik slovenske
vlade Lojze Peterle je ob neki
priložnosti dejal: »Spoštujemo
borce, ki so se borili proti okupa-
torju, spoštujemo pa tudi tiste, ki
so se uprli revolucionarnemu na-
silju.« Spoznali smo namreč, da

je bilo v imenu revolucije storje-
nih mnogo zločinov. Ne moremo
pustiti, da bi kjerkoli imele ulice
imena teh ljudi. Ulice – tu mislim
predvsem na Domžale – morajo
biti imenovane po zaslužnih lju-
deh, pa naj ti izvirajo iz NOB ali
od drugod. Ker pa se politika me-
nja, pa so seveda književniki in
drugi ustvarjalci najprimernejši,
da po njih imenujemo ceste in
ulice. Tu ne gre za spreminjanje
imen za vsako ceno, ne more pa
biti imenovana ulica po nekom,
ki je na primer ustrelil soborca,
ker je ta »ukradel« kos mesa. Pre-
pričan sem, da bomo Domžal-
čani oziroma domžalski občani
podprli preimenovanje ulic in
radi prisluhnili argumentom Stra-
žarjeve komisije, kajti imen ne
spreminjamo zaradi spremembe
same.

Naša dolžnost je, da ob pravil-
nem vrednotimo narodnoosvobo-

dilni boj, prav tako pa sodelova-
nje z okupatorjem. Temeljito očis-
timo stare temelje za samo-
stojno, mednarodno priznano
Republiko Slovenijo z »novimi«
ulicami oziroma njihovimi no-
vimi imeni.

Samostojni Sloveniji tudi niso
v prid razna podtikanja nekaterih
krogov s klerikalizmom. To je
lahko silno nevarno za podtiko-
valce same, ker dostikrat niti ne
vedo, kaj je to klerikalizem, zato
predlagam, naj si izmislijo kaj
takšnega, čemur bodo vedeli
pravo vsebino. Samostojne Slo-
venije pa ne moremo spoštovati,
če ne spoštujemo njenih voditel-
jev: dostikrat res ne vemo, kaj
hočemo in tu se zamislimo! Če
bomo strankarsko sprti med se-
boj, čemu nam bo samostojnost?

Ivan Kepić

V SLAMNIKU PREBERITE

Str. 2

Kje bodo končali
vaši davki?

Str. 4

Zupan na obisku

Str. 6

Dober dan,
Hrastnik

Str. 7

Novi zvonovi v
Domžalah

Str. 10

Kabelska TV
v Domžalah

Str. 12

Prijetno popoldne
v Mengšu

Str. 13

Kultura

Str. 14

Red in snaga
sta pol blaga

Str. 15

Šport

Str. 20

Klub anonimnih
alkoholikov

GODBA NA PIHALA DOMŽALE

Samostojni koncert za praznik slovenske samostojnosti

Štošestletna tradicija domžalskih godbenikov je zagotovo priložnost, ki ji kaže odmeriti nekaj več prostora v časopisu, je vestna kronika dogodkov v tem prostoru. Na vestnost je imel, ob pobudi za tale zapis, nekaj pripomb predsednik petinšestdeset članskega zbora glasbenikov Metod Loboda, češ da na prazničnem koncertu ob dnevu slovenske samostojnosti, 26. decembra lani pač ni bilo nikogar od »Slamnika«. Zato pa je bil v hali Komunalnega centra domžalski župan gospod Ervin Schwarzbartl in še nad šesto navdušenih poslušalcev.

Godbeniki si še danes niso povsem enotni v tem, v katerem kraju (Domžalah ali Mengšu) so prej ustanovili godbo. Zgodbo o tem ali je bila prej kokoš ali jajce, so po skrbnem brskanju vendarle končali marljivi zbiralci arhivskega gradiva in analitiki preteklosti. Zdaj je menda dokazano, da so se prve koračnice prej oglasile v Mengšu, kar pa je nenazadnje vseeno. Tako Mengeš, kakor tudi Moravče (kjer imajo prav tako svojo, nekaj mlajšo »pleh muziko«) se v Samostojni Sloveniji potegujeta za samostojno občino. In najbrž se za občino spodobijo, da na njenih proslavah igra občinska godba.

Pač pa se domžalska godba na pihala lahko pohvali, da ima godbeni dom, ki je bil zgrajen v tridesetih letih med obema vojnama in da je bil to prvi takšen glasbeni hram na Slovenskem. Žal razen odra, ki so ga predelali v vadbeno sobo in nekakšnega klubskega prostora pod njem, vsi drugi prostori od leta 1964 naprej ne slu-

žijo več prvotnemu namenu. »Spremembe namembnosti« se predsednik društva, sicer uspešni podjetnik Metod Loboda in predvodnik (kapelnik) Drago Tavčar, ki je požarni inšpektor v Ljubljani, še dobro spominjata, saj sta prišla zraven v začetku šestdesetih let. Sedanji dirigent godbe Franček Kuharič pa je prevzel dirigentsko palico šele pred dobrimi štirimi leti od Toneta Juvana. Ta kleni muzikant, kljub temu, da je že zdavnaj srečal Abrahama, še vedno vodi arhiv ansambla, pripravlja note, vodi sekcijske vaje in vzgaja mladi rod glasbenikov.

Metod in Drago sta začela igrati, ko jima je ravno dobro poganal puh pod nosom. Nadebudna štirinajstletnika je h glasbi vodila družinska tradicija. Metodov oče in Dragov stric sta v godbi že igrala, mladeniča pa sta takrat dobila v roke klarinet. V tistih letih so ansambel kar močno pomladili. Mladé godbenike so v preteklosti učili starejši muzikanti. Šele leta 1959 so v Glasbeni šoli Domžale začeli uvajati učenje pihal in trombil. Takratni ravnatelj Habe je imel »posluš« za želje in potrebe pihalne godbe in tako so Domžale dobile prvo generacijo glasbeno bolj izobraženih godbenikov. Vsi, ki so se učili instrumentov v glasbeni šoli, seveda niso ostali pri godbi, manjši del pa se je nanjo navezal in tako se je oblikovalo jedro ansambla. Skupina, ki je v začetku šestdesetih let štela okoli 25 glasbenikov, se je z leti povečevala. Metod Loboda imenuje to obdobje prosvetljenjsko. Tako je na koncertu, ki smo ga

omenili na začetku, igralo 45 godbenikov, približno dve tretjini pa sestavljata nekakšno dejavno jedro godbe. Sicer pa godbeniki odhajajo, ko se oženijo, ko grede k vojakom, se lotijo študija ali gradnje hiše, vendar se nekateri po krajšem obdobju ponovno vračajo, saj jih h godbi žene slabo bogatenju duha.

Edini akademsko izobraženi in poklicni glasbenik pri domžalski godbi je njen dirigent. Franček Kuharič je zaposlen pri godbi slovenske policije, pred tem pa je muziciral v vojaških pihalnih orkestrih v Šibeniku in v Puli. Pred leti se je javil na razpis in sprejeli so ga medse. »Zame je bil to velik izziv, saj se pred tem nisem sre-

Metod Loboda, predsednik domžalskih godbenikov

čeval z amaterskimi orkestri,« pravi vedri Prlek (iz Koga pri Ormožu), ki je pred dvajsetimi leti postal Moravčan.

Tudi Franček se je z glasbo srečal že v družini. Oče, ki je igral harmoniko je tudi pretletnemu fantiču začel dajati prve nauke o tem, katere gumbe mora priti-

skati in kako vleči meh frajtonarice. V kmečki družini ni bilo denarja za glasbeno šolo, zato se je Franček odločil za vpis na srednjo vojaško glasbeno šolo v Vukovarju, ki je bila »zastojn«, pa še zelo dobra je bila. Kasneje je muziciral v mornarici v Splitu, nato pa je nadaljeval študij na vojaški glasbeni akademiji v Beogradu.

Koncert med prvo ofenzivo

Leto 1991 se bo zagotovo ohranilo v zgodovinskih zapisih Slovencev kot eno najbolj pomembnih in razburljivih. Tudi za domžalske godbenike je bilo nekaj posebnega. Spopadali so se

Drago Tavčar, kapelnik Godbe na pihala Domžale

z velikimi gmotnimi težavami, saj je denarja namenjenega amaterski kulturi vedno manj. Toda kljub vsemu so se dvakrat tedensko – vsak ponedeljek in četrtek med 20. in 22. uro – srečevali na vajah v godbenem domu. Tudi v burnih časih agresije na Slovenijo niso prenehali z delom in ob

razglasitvi samostojne Slovenije nastopili na proslavi pred Napredkovo Veleblagovnico v Domžalah. Sedemindvajsetega junija je bilo to, prav na dan, ko se je v neposredni bližini, v Trzinu, bila bitka in so reševalni avtomobili vozili mimo prireditvenega prostora.

Predsednik domžalskih godbenikov se tega dne spominja takole: »Bili smo edini, ki so v tistem času zbrali dovolj poguma in nastopili. Ko sem ob treh popoldne pokljal v pisarno predsednika občinske skupščine, da bi povprašal, če manifestacija bo kljub dogodkom, ki so se odvijali s filmsko naglico, se je tam oglašil takratni urednik Slamnika Matjaž Brojan. Njegov odgovor je bilo vprašanje. Ali je kdo rekel da tega ne bo? Potem nisem spraševal nič več!«

Če odštejemo igranje na pustni povorki in tradicionalno prvomajsko budnico s kozarčkom pri častnem članu gostilničarju Kebru, je bilo lansko leto za domžalske godbenike dokaj sušno. Številne tradicionalne poletne prireditve so odpadle. Septembra so začeli z intenzivnimi vajami, decembrski koncert pa je pomenil motiv in cilj godbenikov za uspešen konec tega leta.

Franček Kuharič, dirigent

Koncert, ki ga je z govornjo besedo umetelno povezala Blaženka Mali, so začeli z Rossinijevo uverturo Italijanka v Alžiru, potem pa so zaigrali osemnajstminutni venček koroških narodnih. Aranzma dvajsetih pesmi je nastal po zapisih domžalskega krajana in uglednega glasbenika

Matije Tomca. Sledil je Straussov valček Na modri Donavi, prvi resnejši del koncerta pa je zaočeval krožil Hačaturjanov Ples s sabljami. V drugem delu so domžalski godbeniki najprej zaigrali Potpuri Franka Sinatre, za tem Mo onlight serenade Glenna Müllerja in ob spontanem plaskanju ti sočdvesto rok poslušalcev Ra detzki marš. Uradni del koncerta so zaključili s skladbo holandskega komponista Moulinaira z motivom na napev Sveta noč. Navdušeno občinstvo je zahtevalo dodatek in glasbeniki so zaigrali še Koračnico Vinka Štruclana napisano prav za domžalsko godbo ob njeni stopeti obletnici. Koncert, ki so ga gmotno podprli tudi domžalske politične stranke je izzvenel v svečanem razpoloženju prazničnega večera in bil ostal marsikomu še dolgo v ušesih. Zato je tistim, ki se v ljudem nemu vabilu na brezplačno prire-

Posnemanja vredne

Tiho, tako kot je živel, se je od nas poslovil krajan Franc Avbelj-Lojko. Teško smo sprejeli vest, da se je od nas za vedno poslovil prizadeven član Rdečega križa Vir. Dolga leta je bil tudi član odbora. Za njegovo nesebično pomoč se mu organizacija Rdečega križa Vir iskreno zahvaljuje. V njegovo spomin je naša organizacija namesto cvetja denarni znesek 5.000,00 SLT namenila otrokom družine Aleša Kodre, ki je kot vojak v boju za samostojno Slovenijo, v Trzinu doživel hudo nesrečo. Alešu Kodru pa želimo, da bi čimprej okreval.

Rdeči križ Vir

Kje bodo končali vaši davki – proračun v letu 1992

Izvršni svet občine Domžale bo Skupščini 6. februarja predlagal osnutek novega proračuna.

Prepričan sem, da boste vsi, ki vas zanima, kako bomo porabili tudi vaš denar, spremljali delo skupščine. Članek, ki je pred vami, je med prvimi v proračunski razpravi, ki bo tekla predvidoma do meseca marca.

Še zmeraj zagovarjam tezo, da so politični programi, ki nimajo podpore v proračunu nični in nepotrební. Proračun je izvedbeni akt zahtevne politike.

Kritika, da ekipa, ki je na oblasti, nima politike, je velikokrat upravičena. Zato je Izvršni svet na delovnem sestanku, ki ga je imel 10. 1. 1992 v Volčjem potoku, določil poglavitne cilje, ki si jih je zadal v naslednjem letu.

Osnovna izhodišča pri pripravi proračuna

1. Proračun bo realno manjši kot v letu 1991. Proračun bo v letu 1992 prvič presegal 1.000.000.000 SLT. V globalu bo povečanje za ca. 59%, kar je premalo, da bi ohranili realno vrednost lanskega proračuna. Spremenil se je tudi zakon o financiranju javne porabe, tako da bo delitev prihodkov v proračun drugačna od lanske. Glavni vir prilivov je dohodnina. Skromna količina denarja bo narekovala skrajno prioriteten delitev sredstev.

2. Delež kreditov v domžalskem proračunu je izjemno majhen. Relativno restriktivna politika do porabnikov proračuna v preteklem letu je uspela preživeti brez najemanja kreditov za tekočo porabo (plače, materialni stroški), kar ocenjujem kot pozitivno. Odplačilo anuitet (kreditni so bili najeti za investicije v komunalno infrastrukturo) v letu 92 (v višini ca. 24.000.000 SLT) ne predstavlja večjega bremena v proračunu, zato predvidevamo možnost omejevanja zadolževanja za investicijsko dejavnost tudi v letu 1992.

3. Formiranje skladov. Poleg sklada stavbnih zemljišč je potrebno formirati še stanovanjski sklad, saj bi tako preprečili teoretično možnost, da bi dragoceni denar, ki smo ga pridobili s prodajo stanovanj, ob raznih političnih pritiskih porabili v tekočo proračunsko porabo. Skladi bodo temelj bodočega gospodarjenja z občinsko lastnino, ki bo kot vir prihodkov vse pomembnejša.

4. Oblikovanje novih občin. Proračun je narejen ob predpostavki, da novih občin do leta 1993 ne bo.

5. Računati na denar iz Republike (izravnavo) ni realno, saj so prilivi iz izvirnih prihodkov previsoki.

Računamo lahko le na denar za določene posamezne investicije v obliki subvencij, dotacij in kreditov iz republiškega proračuna.

Splošni cilji

1. Zagotoviti normalno delovanje sistema

Pod tem terminom menimo predvsem: nemoteno delovanje družbenih dejavnosti (šole, vrtci, center za socialno delo, knjižnica...), ostalih javnih služb in uprave. Če je delež denarja, ki je namenjen javnim službam, ekstremno premajhen, navadno stavkovni val izsilijo

povečanje proračunskih sredstev, problem pa se v obliki reakcije potencira pri sprejemanju naslednjega proračuna. Ves čas je treba racionalizirati javne službe, ker so tu rezerve še velike. To je večna in neizčrpna tema. V upravi SOB Domžale smo v letu 1991 prihranili nekaj več kot 5.000.000 SLT. To je posledica odpuščanja viška delovne sile in drugih ukrepov. Racionalizacija v vseh javnih službah se bo nadaljevala. V letu 1991 so bile sprejete tudi zakonske osnove (zakoni in kolektivne pogodbe) za določevanje višine plač v javnih službah. Vse to bistveno otežuje izvajanje politike na področju osebnih dohodkov in tudi proces planiranja, ki tako tekočo porabo favorizira v primerjavi z investicijami; tega pa ne odobravam.

2. Zaradi velikega povišanja deleža v proračunu, namenjenega za delovanje javnih služb, je potrebno poiskati dopolnilne vire pri financiranju investicij.

Investicijski cikel v komunalno infrastrukturo je bil v preteklih letih izredno intenziven. Takega trenda ne moremo obdržati. Hoteli smo preprečiti drastičen padec, zato smo se odločili, da skupščini predlagamo naslednje ukrepe:

- povečati dohodek od premoženja občine,
- najem kreditov, vendar največ do višine 20% investicijskega dela proračuna,
- razpisati obveznice kot dolgoročno obliko kreditiranja.
 - Premoženje občine je veliko. Ugotovljamo celo to, da nimamo točnih podatkov o lastnini. Od najemnin in zemljiščih rent moramo v naslednjem letu zaslužiti bistveno več kot v prejšnjih letih. Namen imamo tudi revitalizirati določene objekte, ki bi tako dobili večjo vrednost in nam prinesli več denarja.
 - Kredite bi vlagali zgolj v investicije, do katerih imamo podpisane obveznosti (pogodbe, samoprispevki).
 - Obveznice so lahko dober projekt le ob dobrem programu, ki bo zagotavljal, da se bo večina vložnega denarja prek cene vračala v proračun.

Posamezni cilji

A) Program samoprispevka v posameznih KS

Občina z letošnjim proračunom ni zmožna slediti dinamiki pri zbiranju samoprispevkov po KS. Zato bo potrebno roke določenih programov podaljšati, toda prek rednih proračunskih sredstev, kreditov in obveznic bomo skušali poravnati naše obveznosti do krajevnih skupnosti. Veliko obveznosti v letu 1992 žal ne bomo mogli izpolniti. Programi so predvsem na področju cest, kanalizacije in vodovodov, to pa pomeni za naše kraje temeljno infrastrukturo.

B) Izgradnja deponije

Načrtujemo, da bomo do konca leta prišli do nove lokacije (termin-

ski plan aktivnosti je bil sprejet na skupščini). Fizična realizacija projekta bo sestavni del programa obveznic občine Domžale.

C) Formiranje stanovanjskega sklada

Sklad bil poleg zakonsko opredeljenih zadev (nakup stanovanj, ugodno kreditiranje, ...) opravljal tudi (predvsem) profitne posle, bodo prinašali dobiček. S strokovnim upravnim odborom, bo zagotovljen interes in nadzor lastnika – občine.

D) Zazidalni načrt C – 15

Zazidalni načrt je bil že sprejet na skupščini. Smo v stopnji pridobivanja investitorja. Ocenjujem, da bo v letu 1992 prišlo do odkupa zemljišč in se bo nato začela gradnja.

E) Zazidalni načrt center Domžal

Razpis za idejne projekte je bil zaključen v mesecu decembru 1991. Izbrali ga bomo v naslednjih dneh. Do realizacije ne bo prišlo v letu 1992, toda ta projekt smo uvrstili v prioriteto, tako da bodo aktivnosti potekale intenzivno.

F) Zazidalni načrt C – 12

Akt je že potrjen na skupščini. V letu 1992 bo potrebno pridobiti investitorje, ki bodo izvajali program načrta.

G) Nadaljevanje plinifikacije mestnih območij

Menimo, da lahko tudi del tega projekta uvrstimo v program obveznic. Nadaljevanje je nujno, saj je to najboljši sanacijski program varstva zraka na našem področju.

H) Obnova bivše glasbene šole v Domžalah

Ocenjujemo, da Domžale potrebujejo tovrsten kulturni objekt. Kotreb v proračunu ni dovolj sredstev za celotno investicijo, smo se odločili, da v »bodoči občini Domžale« (ta bo bistveno manjša od današnje) razpišemo samoprispevek. IS bo vodil in koordiniral vse potrebne aktivnosti.

I) Revitalizacija objekta Kolodvorska 8 (bivša knjižnica)

Projekt je čisto ekonomske narave. Po revitalizaciji bomo objemu prodali ali pa prostore oddajali v najem. Denar, ki ga bomo porabili za to nalogo, bo opleneten prišel nazaj v proračun.

J) Rekonstrukcija ceste Črnuče-Domžale (četrti pas)

Ambicija v letu 1992 je izdelava projektov in pridobitev vsotnih, potrebnih soglasij za investicijo. Na Republiško upravo za ceste, bomo stalno pritiskali, da bodo investicijo uvrstili v svoje planske dokumente.

K) Nov investicijski cikel v obrtni coni Trzin

Na mnogih zemljiščih, ki so bila prodana v obrtni coni, do danes niso začeli izvajati programa, čeprav je bil to pogoj pri nakupu zemljišč. Bodoče investitorje bomo spodbudili, da se bodo vlagali v izboljšanje. V letu 1992 moramo tudi prodati občinske parcelirane. Osnovni pogoj je zaključiti urbanistične postopke (zazidalni načrt). Določene investicije v obrtni coni bomo vključili v program obveznic. L) Izgradnja PTT omrežja v moravški dolini in Črnem grabnu. Prek stalnih stikov in zahtev do PTT (in občinskih deležem) sofinanciranje projektov), moramo doseči, da se moravska dolina črni graben vključijo v republiške PTT programe. Idejni projekti so izdelani.

M) Vzpostavitev informacijskega sistema

S prehodom v informacijsko družbo moramo tudi v Domžalah razmišljati o info. sistemih. Ko na občini govorimo o tem, si predstavljamo predvsem izgradnjo prostorskega informacijskega sistema (GIS) ki bo služil bolj ažurnemu pridobivanju informacij in pri planiranju sprejemanju odločitev.

ZA SAMOSTOJNO SLOVENIJO

Obisk pri Alešu Kodri

O hudi nesreči, ki jo je v boju za samostojno Slovenijo v Trzinu doživel sedemindvajsetletni Aleš Kodra iz Domžal, smo v prejšnji številki Slamnika že pisali. Hkrati smo mu tudi v imenu bralcev zaželeli, da bi se čimprej pozdravil in se vrnil k svoji družini. Sedaj pa z veseljem poročamo, da gre z Aleševim zdravjem na bolje in da se mu je vsaj ena želja že izpolnila. Vrnil se je iz bolnice domov k svoji družini. Res je, da Aleš še ni povsem zdrav, vendar bi lahko rekli, da gre iz dneva v dan na bolje.

Na obisku pri Alešu

V soboto, 4. januarja, so Aleša na njegovem domu v Trdinovi ulici v Domžalah obiskali župan Anton Ervin Schwarzbatl, poveljnik območnega štaba teritorialne obrambe Domžale Dominik Grmek in njegov pomočnik Bojan Končar ter urednik Slamnika. V prijetnem pogovoru smo zvedeli veliko zanimivega. Alešev oče Stanko Kodra, ki mu je v veliko oporo, je veselo pripovedoval, kako se sinu zdravje sicer počasi, a vendarle izboljšuje. Po dolgih, mučnih mesecih negotovosti je Aleš kopčno po mnenju zdravnikov zunaj življenjske nevarnosti.

Povrnila se mu je zavest in že pridno hodi ter si nabira kondicijo. Oče ga vsak dan sproti vozi na

fizioterapevtsko zdravljenje v Sočo, potem pa doma skupaj prehodita nekaj več kot kilometer poti. Aleš namreč zaradi posledic zadetka v glavo še ne vidi, upa pa, da se mu bo vid povrnil. Dober znak za to je,

Hčerkici Katja in Anja

da že zaznava svetlobo svetilke in fleša.

Kljub veliki nesreči optimist

Spodbudno je, da je bil Aleš ves čas našega obiska optimist z veliko dobre volje in kar nekajkrat je re-

Med obiskom pri Alešu Kodri

Aleš z ženo Karmen in Anjo ob srečanju z županom

kel, da ima v življenju še veliko načrtov, da ga čaka še veliko dela. In ko ob njem zagleda štiriinpolletno Anjo ter komaj polletno Katjo, te prevzame sreča: da je vsaj tako. Ob njem pa so mu v veliko oporo žena Karmen, starša Stane in Ivanka

ter sestra Tanja. Kljub težavam, ki ga že več kot pol leta spremljajo, je Aleš optimist in upa na najboljše. Aleš je ob slovesu dejal: »Veliko je še večjih rezev. Nikoli ni tako hudo, da ne bi moglo biti še huje.«

GOVOR OB PRAZNIKU DRŽAVNOSTI V HKC 1991

Cena priborjene samostojnosti

(nadaljevanje s prve strani)

Ker so uspehi takšni, kot si jih zaslužimo, in tolikšni, kot smo jih s svojimi sposobnostmi in znanjem zmožni doseči, lahko trdimo, da niso zanemarljivi, posebno še s stališča sprememb miselnosti in vrednostnih sodb. Nič se namreč ne da doseči brez napora, zakaj za vsak uspeh se je treba truditi. Ničesar tudi ne moremo preskočiti, nič obiti, zakaj vsaka sprememba sledi logiki stvari. Napredujemo lahko samo hitro ali bolj počasi. Pri tem pa ne smemo pozabiti, da vsaki spremembi sledi začasna stagnacija ali celo nazadovanje, dokler večina ne začne ravnati v skladu s cilji sprememb. In čeprav so ti visoko zastavljeni, si upam trditi, da jih dosežemo, ne v celoti in ne tako hitro, kot bi kdo želel, a vendarle, predvsem pa z veliko zavzetostjo in vloženim naporom vseh graditi boljšo, učinkovitejšo družbo.

Prav vložen napor in že doseženi rezultati me navdajajo s prepričanjem, da nismo malodušni, da se pri iskanju boljšega

nismo utrudili, da upamo, že limo in hočemo spremeniti svoje življenje na bolje, ga naki je rediti koristnega, bolj demokratičnega.

Zato si želim, da bi še naprej dvigali samozavest in prepričanje, da je ni stvari, ki je ne bomo mogli. Verjemimo, da samo s postojnim, skrbnostjo, varnostjo in gospodarnim odnosom do lastnine in premoženja lahko dosežemo uspehe. Vedljivo rušimo vase in sodržavljane, ne rušimo zgrajenega, ne naselimo nergačem in oportunistom, zakaj težko je najti deželo, ki je v tako kratkem času dosegla toliko spremembe, se rešila bremen preteklosti, se ogledala nevarnostim časa, ki ga živimo, kot naša. Pa to je naravnost neverjetno. Čas, ki ga živimo, bo zapisan v zgodovini te države kot izjemen, nepovnljiv dosežek tega ljudstva in ne bo nas treba biti sram, da smo bili priče. Lahko je spreminjati svet s kruto silo, z ideologijo diktature, mnogo težje ga je spreminjati demokratično. In mi ga spreminjamo demokratično in z zaupanjem. Zato z optimizmom gledam v obdobje, ki je pred nami in želim nam vsem v prihodnjem letu veliko ustvarjalnega nemira, vztrajnosti in delavnosti, pa tudi osebnega zadovoljstva, predvsem pa zdravja in miru, preizkušanim pa, da se jim obrne na bolje.

Domžale, 26. 12. 91
Predsednik Sob. Domžale
ERVIN-A. SCHWARZBARTL

DOBER DAN, HRASTNIK

Voda, cesta, telefon

Krajevna skupnost Moravčje je od vseh naših krajevnih skupnosti najbolj razpotegnjena, sestavlja jo največ krajev, vasi in zaselkov. Ena izmed najmanjših, najbrž pa izmed najlepših, je Hrastnik, majhna, strnjena vasica, skrita pod Limbarsko goro. Nekaj več kot šest kilometrov loči vasico, ki je svoje ime dobila po hrastih, od Moravč do vrha Limbarske gore je le streljaj. Po makadamski cesti žal opuščeni – z lepo urejenimi kmečkimi poslopji in dvorišči, ki so pričala, da je sobota popoldne in se domačini pripravljajo na nedeljo.

Pred 50 leti

V juliju 1942 se je čas za Hrastničane ustavil. V noči med 19. in 20. julijem so Nemci vas obkolili in v zgodnjem ponedeljkovem jutru ločili moške od žensk in otrok, katere so odpeljali v različna taborišča. Osem mož so na Vrbanovem podu zažgali, zgorelo pa je tudi sosednjih 12 domačij in dim, ki se je visoko dvigal nad Moravško dolino, je naznanjal, da prijetne vasice Hrastnik, razen dveh domačij, ni več.

»Ko smo se poleti 1945 vračali na požgane in porušene domove, sem bil edini moški,« pripoveduje štiriinšestdesetletni Ivan Vidic in obuja spomine na porušeno vas, na vojne ujetnike, ki so pomagali očistiti ruševine, in na skladovalnice kamenja, iz katerega so zidali nove domove. Kamen in pesek sta bila edina materiala, ob njiju je nastajala apnenica in iz dneva v dan so rasle nove hiše.

Te je danes že nadomestila »druga generacija« obnovljenih domačij, ki vse po vrsti pričajo, da tod živijo pridni ljudje.

Voda, elektrika, telefon

Dekleta in fantje so rasli, raste pa so tudi domačije in z delom pridnih rok so se zacelile vojne rane. Zaživele so mlade družine, polja, kjer je veliko kamenja in zahtevajo predvsem ročno košnjo, so ozelenela, zorane so bile njive, v hlevih je zamakala živina. V Hrastniku je prišla elektrika, 1985 je za boljšo napetost poskrbel transformator, s pomočjo g. Stražarja in lastnim delom pa so vse električne žice spravili v zemljo, tako da je vas še lepša. V vas je prišel telefonski priključek, žal, le eden. Ostale pa so želje skromnih krajanov, ki so se v dolini uresničile že pred desetletji.

Ena izmed njih je vodovod, ki ga čakajo že več desetletij. Načrti, ki naj bi vodo pripeljali na Limbarsko goro, se že uresničujejo in krajanji upajo, da ne, bo prav za ta del zmanjkalo denarja. Radi bi tudi boljšo cesto, za njo so že naročeni načrti. Strmi klanci so zlasti v zimskih časih trd oreh za voznike in pešce. Cesto pomagajo vzdrževati tudi sami, vendar je asfalt edina prava rešitev. Če bi dobili še nekaj telefonskih priključkov, potem bi imeli skoraj vse. Manjše kmetije imajo precej možnosti za razvoj. In če vemo, da je to območje zanimivo tudi s turističnega vidika, potem bi občina morala zagotoviti sredstva za osnovno infrastrukturo.

Kmetijstvo

Če so bili včasih v vasi v glavnem kmetje, je danes drugače. Mladi hodijo v službe in ob njih kmetujejo. Kmetije niso velike, vendar dobro opremljene. Hiše brez traktorja in priključkov ni, jezijo pa jih majhne in precej razmetane parcele, med katerimi je največ pašnikov. Mnogi med njimi zaradi hribovitosti in kamnitosti zahtevajo ročno košnjo.

Na njivah pridelajo največ koruze za silažo, krompir, pšenico ter vse drugo za domačo uporabo. Zemlja rodi, vsako leto drugače, vendar so z njo zadovoljni.

Najprej sami

Tako kot vedno doslej, so tudi v prihodnje pripravljeni sodelovati po svojih močeh. Prosto-voljno delo, samoprispevek, ki ga plačujejo v okviru KS Moravčje, dodatna sredstva – vse to so kljub težkim časom, ki vplivajo tudi na njihove domačije, pripravljani dati, da bo le Hrastnik dobil najosnovnejše možnosti za delo in življenje.

Mladi nadaljujejo tradicijo svojih pridnih prednikov in zagotavljajo, da bo Hrastnik tudi v prihodnje živa vasica, ki bo s prihodom vode, boljšee ceste in z več telefonskih priključkov lahko resnično zaživela.

Pavla Urankar

V zadnjem času tudi naša vas napreduje, težko pa čakamo boljšee vode, morda bolj urejene

ceste in več telefonov. Mleko se oddaja v Moravčje. Morda bi ga bilo več, če bi bila zbiralnica v vasi. Otrok je iz leta v leto več, letos jih šolo v Moravčah obiskuje že sedem, drugo leto jih bo osem. Do šole imajo daleč, zlasti težko je zanje v slabem vremenu, zato si želimo, da bi šolski kombi prihajal v vas ali pa vsaj bližje, saj je dva kilometra hoje za majhnega otroka veliko.

Ivan Vidic

Hrastnik je majhna hribovska vas, ljudje v njej so v prvi vrsti garači, ki so se nekaj preživljali le s kmetijstvom, danes pa morajo mladi tudi v službe. Le tako si zagotovijo denar za napredek, ki je z veliko nogo stopil tudi v našo vas. K temu največ prispevamo sami in kljub časom, ki niso naklonjeni, upamo, da bo v našo vas kmalu prišla po vodovodnih ceveh voda. Sedaj smo odvisni od padavin, na pomoč pa nam priskočijo tudi moravški gasilci.

Miro Vidic

Lastno delo krajanov je v vsem obdobju po vojni bilo tisto, ki je prispevalo k današnji podobi Hrastnika. Pri tem je velikoi prostovoljnega ročnega dela, saj je območje skalnato in se ga ni dalo drugače urejati. V prihodnje pričakujemo večje sodelovanje vikendašev, ki jih je na našem območju kar nekaj, pa seveda tudi posluh občine in republike, da k zbranim sredstvom in delu krajanov tudi prispevata svoj delež in omogočita razvoj Hrastnika.

Majda Pustotnik

Hrastnik je prijetna vasica, moj rojstni rakj, kjer opravljam poklic rejnice. Res je, da je od nas do povsod daleč, res pa je tudi, da krajanji z lastno ustvarjalnostjo naredijo vse – včasih celo več kot v dolini. Se pa včasih počutimo

malo odrinjene, smo prevečkrat »ta zadnji«, ko je treba, kaj dobiti. Po vse je treba v Moravčje, kjer je oskrba dobra, pogrešamo pa zlasti banko.

Janez Avbelj

Večina domačij se ukvarja s kmetijstvom, za katerega pa pogoj trenutno niso najboljše. Res pa je, če delaš, imaš, če ne delaš, je bolj malo. Nikoli pa ne bo za vse dovolj. Najbolj pogrešamo vodo. Vsaka domačija ima svoj vodnjak, na vsak liter vode pazimo in komaj čakamo, da tudi k nam pride vodovod. Pred leti bi ga že morda imeli, potegnili naj bi ga z območja Črnega grabna, pa smo zamudili. Pa bo tudi ta s PLEsa dober, da le pride.

Boris Avbelj

Za hribovita manj razvita območja bi morali nameniti nekaj več denarja, saj bodo še ti mladi, ki ostajamo na kmetijah, sicer odšli v dolino za boljšim kosom kruha. Delnega asfaltiranja ceste do Gabrij smo bili veseli, le to moramo paziti, da ne bi bil asfalt v zimskem času še nevarnejši, kot je bil doslej makadam. Krajanji bodo prispevali – vsak po svojih močeh – težava pa je le, ker nas je malo in kljub velikim prispevkom na gospodinjstvo ne zberemo veliko.

Marija Podbevšek

V Hrastniku sem rada, čeprav sedaj, ko sem starejša, težje pridem v dolino, kjer je vse: zdravstveni dom, trgovine, šola, cerkev. Nujno bi rabili telefon, obenem pa se bojim, da bo prispevek tako visok, da ga ne bomo mogli. Enkrat smo krajanji že prispevali zanj, ko je vas dobila en priključek, in upamo, da se bo to pri novih priključkih upoštevalo.

VERA VOJSKA,
fotografije MILAN BRODAR

RAZGOVOR
O OKOLJU

Delujmo zeleno!

V domžalski knjižnici je bil v četrtek, 9. januarja krajši sestanek o ekologiji. Namen sestanka, ki je bil predvsem informativne narave, je bil ugotoviti, če obstaja interes za okrepitev dela DRUŠTVA ZA VARSTVO OKOLJA DOMŽALE – KAMNIK in Mengšu; ugotoviti, če obstajajo možnosti in potrebe za ojačitev delovanja stranke ZELENIH v Domžalah; zaznati ekološki utrip med ljudmi, ki so že v preteklosti veliko storili za zeleno stvar.

Na razgovoru je sodelovalo dvajset udeležencev: štiri iz Društva za varstvo okolja Domžale-Kamik, po trije iz Zveze društev za varstvo okolja Slovenije in Zelene pobude iz Domžal, po dva iz odbora Zelenih Slovenije za Domžale in odbora Zelenih Slovenije iz Kamnika, predstavnica predsedstva Zelenih Slovenije in nekateri posamezniki, vabilu pa so se odzvali tudi Marjeta Stražar s Centralne čistilne naprave, Jani Pogačar, občinski sanitarni inšpektor in Stane Oražem, občinski ekološki minister.

Čeprav je bil pogovor namenjen predvsem seznanjanju in pogovoru o organizacijskih težavah, ni manjkalo tudi polemičnih mnenj o odnosu ZVOS – stranka Zelenih in o perečih ekoloških ranah na območju obeh obči. Pomembno je bilo, da je občinski inšpektor ponudil vso strokovno, minister pa tudi denarno pomoč.

Ob koncu so se predstavniki Društva za varstvo okolja domenili za čimprejšnji sklic občnega zbora, domžalski Zelenci pa bodo ob pomoči Kamničanov in republiškega vodstva kmalu postavili temelje trdnejši organizaciji v Domžalah.

ICOR LIPOVŠEK

Pavla Urankar

Ivan Vidic

Miro Vidic

Majda Pustotnik

Janez Avbelj

Boris Avbelj

Marija Podbevšek

Pevci iz Doba, Moravč in Sv. Trojice na prireditvi v Dobu

Slovenski božič v pesmi in besedi

Krajevni odbor slovenskih krščanskih demokratov iz Doba je 28. 12. 91 organiziral proslavo na božično temo v prostorih dobskega kulturnega doma na Močilniku.

Prireditev je potekala v prijetno božično okrašeni dvorani ob osnovnem sporočilu »Slava Bogu na višavah in mir ljudem na zemlji, ki so mu po volji«. Luč miru, ki še danes prihaja med nas, so nastopajoči pretilivali med poslušalce, ki so to božično sporočilo prenesli na svoje domove.

Odlomke Slovenskega božiča, ki ga je priredil skladatelj Matija Tomc, so skupno izvajali pevci iz Doba, Moravč in Sv. Trojice. Med temi odlomki so bile instrumentalne izvedbe božičnih pesmi, ki so še bolj povzdignile razpoloženje in pripomogle, da se je božično veselje naselilo v srca prisotnih.

Med posameznimi izvajalnimi skladbami in odlomki Slovenskega božiča pa je bilo podano božično sporočilo v besedi. To sporočilo je bilo iz odlomkov Sv. pisma ali uglašeni misli na vse, ki praznujejo božič v vojni, v miru ali kako drugače a vedno z mislijo: Odrašenik je prišel med nas vse, da nas odreši.

Z glasbo in cvetjem v novo leto

Sedmega decembra minulega leta je bil v Kulturnem domu v Mengšu lep večer: Prireditev z zgornjim naslovom sta organizirala Mengeška godba in Turistično društvo iz Mengša, kar je že nekajletna tradicija. To prireditev smo Mengšani že sprejeli za svojo; najbrž tudi zato, ker pomeni uvod v praznično razpoloženje ob koncu leta. Med udeleženci niso bili le sorodniki in prijatelji godbenikov ter tisti, ki jih je povabilo Turistično društvo – letos je bilo opazno število tudi tistih obiskovalcev, ki imajo radi dobro glasbo, saj Mengeška godba že dolgo ni le »godba« za zunanje prireditve, marveč je pod strokovnim vodstvom kapelnika prof. Velkavrh sposobna izvajati koncertni program, ki v človeku zbudi najtočnejšo in najgloblja glasbena doživetja. In prav takšen je bil prvi del koncerta.

Drugi del je vseboval lahkotnejši, že skoraj zabavni program. Ta se je začel z govorom predsednika Turističnega društva g. F. Zabreta in podelitvijo priznanj Mengšanom, ki so z urejenimi vrtovi, hišami, dvorišči in balkoni posebno veliko pripomogli k prijaznejši podobi

Mengša. Priznanja so dobili: Kati Prelovšek in Ludvik, Frančiška in Tine Mrak, Vera Ribnikar, Marija in Franc Blejč, Zorka in Miha Požar, Rotija in Kristjan Premk, Francka in France Rojnik, Oranžarija EDIGS ter Vili Majhenič, ki je prispeval posnetke za štiri motive Mengša na novih razglednicah. Ta priznanja naj ne bodo le vidno znamenje, da Turistično društvo nekaj dela, naj bodo tudi opozorilo, da ta društvo postori marsikaj, kar navadno Mengšani ne opazimo in prijazno povabilo, da se dejavnosti društva priključijo še kdo.

Nemalo je k prijetnemu razpoloženju na prireditvi prispevala vezna beseda predstavnika ZKO Domžale g. Matjaža Repnika in pa seveda cvetje. Ves čas smo ob zvokih glasbe uživali ob čudovitih aranžmajih cvetličarne Bonsai iz Trzina.

In kaj je dalo prireditvi pravi topli občutek, ki smo ga obiskovalci ponesli domov? Skladba mengškega župana, člana godbe, Pozdrav Mengšu, ki pa se prireditvi ni mogel udeležiti, g. Janeza Pera. V njegovi odsotnosti je predstavnik Krajevne skupnosti Mengeš prirediteljema zaželel še veliko delovnih uspehov; tem željam se pridružujemo tudi vsi obiskovalci z zagotovilo, da bomo godbi in Turističnemu društvu stali ob strani še naprej. JOŽI MARIN

KNJIŽNICA DOMŽALE

Miškin vrtiček

Zaradi velikega zanimanja bomo ponovno organizirali MIŠKIN VRTIČEK – prijetno obliko kreativne delavnice za predšolske otroke od 4. do 6. leta starosti. Še posebej so vabljeni tisti otroci, ki jih varujejo babice. Na njih vzgojiteljica LILI JAZBEC z alternativnimi oblikami dela, prilagojenimi posameznemu otroku, razvija njihovo kreativnost in spretnost s pomočjo igre, navajajo pa se tudi na delo in življenje v skupini. In kaj vse počnejo v Miškini vrtičku: poslušajo pravljice, rišejo, strižejo, oblikujejo, igrajo, telovadijo, pojejo, tiskajo, lepijo in eksperimentirajo.

Izbirate lahko med dopoldansko (ponedeljek od 10. do 12. ure) in popoldansko (četrtek od 17. do 19. ure) skupino. Prijavite se osebno ali po telefonu v Knjižnici Domžale (721-204) do 31. januarja. S srečanji pričnemo 3. oziroma 6. februarja 1992, otroci pa se bodo dobili 8-krat. Cena je 1200 SLT. Vabljeni stari in novi Miškolinji!

Teden zbiranja starih predmetov

V šoli smo se pri uri SND učili o preteklosti. Tema je bila namenjena starih predmetov. Naslednji dan je moja sošolka prinesla v šolo dva stara predmeta.

Učiteljica nas je vprašala, če imamo še kaj starih predmetov. Vsi smo kaj imeli in dogovorili smo se, da bomo vprašali starše, če lahko prinesemo v šolo kakšen predmet, da bi naredili razstavo starin. Nosili smo in nosili. Prinesli smo: likalnik, petrolejke, možnar, pepelnik, svečnik, tkalni čolnček, staro posodo, kozarce, števec za kolo, kavni mlinček, lesen čebriček, staro knjigo in še veliko drugih stvari. Določene dne smo postavili razredno razstavo. Pod vsak predmet smo napisali, kako se imenuje, ponekod tudi starost in vsak, kdor je predmet prinesel, je povedal vse o njegovi uporabi.

Naslednji dan je šla naša učiteljica k ravnateljici in se zmenila še za razstavo v avli šole, da bi si jo ogledali tudi učenci drugih razredov. Postavili smo mize in nanje razstavili predmete. Pri vsaki mizi sta stala dva učenca. Ravnateljica je po zvočniku objavila, da je v avli razstava in kogar stvari zanimajo, si jih lahko pride ogledat. Učenci in učiteljci so prihajali gledat, učenci pri mizah pa smo jim razlagali vse, kar jih je zanimalo. Razstavo so si z zanimanjem ogledovali, mi pa smo bili zelo ponosni, da smo jo pripravili. Po razstavi smo predmete prinesli domov.

Čez nekaj časa, po novoletnih praznikih, nam je gospa ravnateljica prinesla stenski koledar s slikami starih predmetov in rekla, da nam ga poudarja, ker smo pokazali veliko veselja do starin. Te nagrade smo bili vsi zelo veseli.

ŠPELA KVAS,
3. c. razred
OŠ Šlandrove brigade
Domžale

Srečanje foto in filmskih skupin Gorenjske, ki ga je v kamniškem razstavišču Veronika organiziral FKK Mavrica.

BILTEN FKK MAVRICA

Naš objektiv

Malo je klubov ali društev v občini, ki bi izdajali svoj časopis. Radomeljski foto-kino klub je med njimi že deseto leto. Na silvestrovo je izšla 2. številka. V prvem članku Janez Kosmač, predsednik kluba, opisuje delo kluba na fotografskem, video, dramskem in filmskem področju.

Klubski gospodar je popisal probleme pri razvoju tehnike. Opozarja na čedalje večji zaostanek. Tretji članek niza poglede članov na dejavnost kluba. Zapisano je tudi hotenje Andreja Šraja, iz vodstva Krajevne skupnosti, da bi v kulturni dom spet zanesli več dejavnosti radomeljskih društev. Zabeležen je pozdrav radomeljskih gasilcev Mavrica.

Kogar zanima gospodarjenje, se bo razveselil finančnega poročila kluba. Izvedel bo tudi, da si klub veliko sredstev prisluži s snemanjem porok, obhajil, pogrebom, maturantskih plesov, birm in drugih dogodkov na video kasete. Seznanil se bo tudi s podatkom, da za arhiv domžalske knjižnice Mavrica posname letno prek 50 pomembnejših podatkov na video trak.

Osrednji del biltena zasedata poročila o največjih jesenskih organizacijskih dosežkih Mavrice (celotna izvedba srečanja foto in filmskih skupin Gorenjske v Kamniku, obnova klubske sobe, umetniški študijski večeri) in tekmovalni uspehi kluba na področju fotografije: Toni Igljič (2. nagrada za fotografijo in 2. nagrada za diapozitiv v Novi Gorici). 2. nagrada za diapozitiv v Radovljici, 2. nagrada za diapozitiv v Kranju, 1. nagrada za črnobelo in 3. nagrada za barvno fotografijo v Celju, priznanje za fotografijo v Kamniku; Janez Kosmač (1. nagrada za diapozitiv in priznanje za film v Kamniku, 3. nagrada za diapozitiv v Kranju, 1. nagrada za diapozitiv v Radovljici); Darko Zore (priznanje za film v Kamniku).

Verjetno je odveč povedati, da je bilten popestren s fotografijami. Na koncu so klubske novice, delovni program in obvestila – enega prepisimo:

V petek, 24. januarja ob 18. uri, bodo v radomeljskem kulturnem domu odprli fotografsko razstavo in projekcijo novih diapozitivov.

IGOR LIPOVŠEK

TURISTIČNO DRUŠTVO

Nove razglednice

Mengša - Trdinov trg (zgoraj)

Mengša - Ravbarjev grad (spodaj)

turistično društvo Mengeš, ki je tudi v letu 1991 z namenom polepšati Mengeš, pripravila kar precej uspešnih akcij, založilo štiri razglednice na temo Mengša. Tako so na razglednicah predstavljene: Ravbarjev grad (obrnata za Mengša Zora), Trdinov trg, pa anžarija EDIGS in Staretov d, zadnja razglednica pa je namenjena predstavitvi Športnega parka in teniškega centra TOP. Fotografije so delo TO V. MAJHENIČ, natisnila jih je TISKARNA SLOVENIJA.

Nove razglednice so pomembna obogatitev mengške turistične ponudbe, žal pa je pretežav pri njihovi prodaji, saj ponekod nočejo (ne smejo) dati. Mengšani upajo, da se zadeva uredila in bo nove mengške razglednice, od katerih predstavljamo, mogoče kupiti na pošti in v vseh trgovinah ter drugih lokalnih.

KABELSKO RAZDELILNI SISTEM DOMŽALE

Tisoč priključkov in lokalni TV program

Elektronski mediji, kakor učeno imenujemo radio in televizijo, so nas povsem zasvojili. O tem zgovorno pričajo podatki o poslušanosti radijskih in gledanosti televizijskih programov. Povprečni Slovenec tako presedi pred televizijskim ekranom že skoraj pet ur dnevno, radijski sprejemnik pa ima odprt prav tako vsaj štiri ure na dan. Silen razmah tehnologije, ki omogoča sprejemanje radijskih in televizijskih programov, pa prav nič ne pojenjuje. Eno takih področij je tudi kablenska televizija. V zadnjih petih letih smo v Sloveniji doživeli izredno hitro rast kablenske razdelilnih sistemov (KRS) za prenos radiodifuznih signalov z zemeljskih oddajnikov in komunikacijskih satelitov. Po raziskavah je bilo lani na približno 90 sistemih v naši državi priključenih že nad tisoč gospodinjstev, med njimi tudi prvih tisoč na KRS Domžale Center. Ker se že povsod tako radi primerjamo z Evropo, katere sestavni del tudi zares postajamo, povejmo še to, da je na KRS na zahodnem delu stare celine bilo lani priključenih okoli 21,5 milijona gospodinjstev, do leta 1997 pa naj bi jih bilo že 27,5 milijona, kar pomeni 20 odstotkov vseh gospodinjstev v državah zahodne Evrope.

Satelitska in kablenska televizija

Želja, obogatiti ponudbo televizijskih in radijskih programov, zadnje čase marsikoga postavlja pred dilemo – graditi in priključiti se na »kablensko« televizijo ali pa nabaviti si opremo za neposreden sprejem satelitskih programov. Strokovnjaki trdijo in dokazujejo, da je »kablenska« televizija v načelu bistveno boljše rešitev za urbana, strnjena mestna naselja. Kakšna je torej razlika med kablensko in satelitsko televizijo?

»Kablenska« televizija – sistem, ki omogoča prenos televizijskih programov v postaji, kjer se signaloma kablenskem omrežju (v Domžalah do približno 25) programov postavi sprejemni jema signalov najbolj vsem v mestnih soseskah se seveda večje za gradnjo »kablenske« televizije pa poleg naštetih tehničnih proizvodov in materiala (lokalnih, regionalnih, komercialnih) prav, ki omogočajo sprejem različnih signalov in/ali 20 stanovanj na višini skoraj 36 m, ki ga namestimo antena-parabola in poleg TV aparata. V tem, da kupec-programe in s katerimi membno, saj lahko nad sto programov neposredni sprejem draga. Najcenejši 900 DEM, kar pa se vse možne programe zanje potreben nakl visokimi (nad tisoč) gramov pa so najbolj Posamezni problemi gode. V kablenskih operaterja oziroma Seveda pa se lahko in ni zadovoljen zaradi oddajnosti

razdelilni – se pravi stanovanj v blokih radijskih in televizijskih programov v iz ene sprejemne postaje, po kablilih ozioroma kablenskem omrežju (v Domžalah do približno 25) programov postavi sprejemni jema signalov najbolj vsem v mestnih soseskah se seveda večje za gradnjo »kablenske« televizije pa poleg naštetih tehničnih proizvodov in materiala (lokalnih, regionalnih, komercialnih) prav, ki omogočajo sprejem različnih signalov in/ali 20 stanovanj na višini skoraj 36 m, ki ga namestimo antena-parabola in poleg TV aparata. V tem, da kupec-programe in s katerimi membno, saj lahko nad sto programov neposredni sprejem draga. Najcenejši 900 DEM, kar pa se vse možne programe zanje potreben nakl visokimi (nad tisoč) gramov pa so najbolj Posamezni problemi gode. V kablenskih operaterja oziroma Seveda pa se lahko in ni zadovoljen zaradi oddajnosti

sistem, la jem sateliti opreme in vanih tolar zaradi vz

Korak za

Prvi ide narejeni ž izzvala di predvsem tudi pred sosseke odbor za so se vkl strnjeni v objektu si prve faze satelitskih

Zaradi v urbanem in lani so soseskah sistematič gradnjo inženirski nega pro žale Cen zbrati ka gradbeno

Tako si zpravav vedbi pr Šerčerja, Kamniške večjim de na tem p blokov in

Sistem z lastnim in 250 t predstav izjemna predse dn žrtvovali žalski KR gradbene tudi strok upravnih žal, ki ga za vzdrže

TURISTIČNO DRUŠTVO

Nove razglednice

turistično društvo Mengeš, se tudi v letu 1991 z namenom polepšati Mengeš, pripravilo kar precej uspešnih akcij, založilo štiri razglednice in štiri razglednice notivni Mengša. Tako so na glednicah predstavljene: Ravbarjev grad (obrnata zgora Zora), Trdinov trg, pa anzerija EDIGS in Staretovej, zadnja razglednica pa je namenjena predstavitvi Športnega parka in teniškega centra TOP. Fotografije so delo TO V. MAJHENIČ, natisnila jih je TISKARNA SLOVENIJA.

ove razglednice so pomembna obogatitev mengeške turistične ponudbe, žal pa je pretežav pri njihovi prodaji, saj ponekod nočejo (ne smejo) dati. Mengešani upajo, da se zadeva uredila in bo nove mengeške razglednice, od katerih predstavljamo, mogoče kupiti na pošti in v vseh trgovinah ter drugih lokalih.

Jutro

Razstava umetniških fotografij Staneta Klemenca

skrbno izbrani, barve so naravne, vendar presenetljive po svoji učinkovitosti in estetiki.

Grintavec

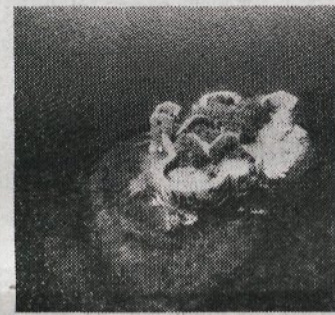
V likovnem razstavišču v Domžalah je bila od 7. 1. do 16. 1. 1992 razstava umetniških fotografij našega občana, znanega alpinista, himalajca in svetovnega popotnika Staneta Klemenca. Razstavo z naslovom Alpe Jadran je pripravilo Planinsko društvo Domžale.

Staneta Klemenca smo doslej poznali predvsem po vrhunskih alpinističnih dosežkih v domačih gorah, Alpah, na Kavkazu, Groenlandu, Patagoniji in Himalaji. Sedanja razstava in velik odziv nanjo pa je pokazala, da je avtor tudi na področju umetniške fotografije dosegel vrhunski nivo.

Njegove fotografije izkazujejo pristen, neposreden ter estetsko dognan odnos do gora, krajine, narave. Motivni so

Avtor se nam je izkazal kot celovita gorniška in umetniška osebnost.

Številni obiskovalci in občudovalci so izrazili željo, da bi podoben in tematsko zaokrožen izbor avtor predstavil

Otoček v Skadarskem jezeru

v bližnji prihodnosti. Tej želji se pridružuje tudi PD Domžale kot organizator sedanje razstave.

PETER PRIMOŽIČ

POLIGLOT

Da bo srečanje s tujcem bolj sproščeno

V Domžalah že dobro leto in pol deluje POLIGLOT. Podjetje za izobraževanje, ki se ukvarja s poučevanjem, prevajanjem, organizacijo seminarjev in svetovanjem – vse v povezavi s tujimi jeziki. Kljub širše zastavljenemu konceptu dela pa je poučevanje vendarle na področju poučevanja tujih jezikov, zato bi se tokrat največ pomudili prav pri njem. Nekaj več o delovanju podjetja, njegovih programih in zastavljenih ciljnih nam je povedala ustanoviteljica prof. Neli Orehek.

Kdaj ste se pravzaprav odločili za ustanovitev družbe?

Sama ideja se mi je porodila v času, ko se mi je izteklo delo za določen čas na CTJ (Izobraževalni center za tuje jezike v Ljubljani). Ugotovila sem, da me nadaljnje delo na tem področju izredno zanima, pridobila sem si tudi dragocene izkušnje, poizkusiti samostojno pa je bil tudi neke vrste izziv. Vsekakor ni bilo več dosti časa za razmišljanje. Potrebno je bilo pripraviti vse programe, poiskati sodelavce in poskrbeti za vse, kar je bilo potrebno.

Omenili ste programe. Bi nam lahko povedali kaj več o tem?

V našem podjetju za zdaj poučujemo nemščino, angleščino in italijanščino. Največje zanimanje vlada za splošne programe, to pomeni za začetne, nadaljevalne in konverzacijske tečaje, ki nudijo slušateljem splošno sposobnost aktivnega sporazumevanja. Splošni tečaji obsegajo od 60 do 100 ur, glede na stopnjo ter želje slušateljev.

Imate poleg splošnih tudi druge programe?

Seveda. Organiziramo specializirane tečaje za podjetja. Po doseženem osnovnem nivoju znanja izdelamo posebne programe, glede na željeno stroko, slušateljem se tudi terminsko popolnoma prilagodimo.

Obstajajo poleg teh, ki so namenjeni organiziranim skupinam, tudi posebni programi za druge interese?

Zelo zanimivi so video tečaji poslovne nemščine in angleščine, ki že z imenom povedo, komu so namenjeni. Za tiste, ki bi radi svoje znanje osvežili, pa imamo krajše slovnicične in konverzacijske tečaje. Zelo veliko zanimanje je tudi za individualni pouk.

Kaj točno pa nam nudi individualni pouk?

Pri individualnem pouku se profesor posveti eni, največ dvem ali trem osebam, program je popolnoma individualno izdelan in temu primerno je tudi hitrost učenja večja. Za to vrsto pouka se v večini odločajo poslovni ljudje, ki zaradi prenatrpanega delovnega urnika ne morejo obiskovati tečajev standardnih oblik, ali pa strokovnjaki oz. vsi tisti, ki bi radi v zelo kratkem času dosledno izpopolnili znanje tujega jezika na izbranem področju.

Pripravljate tudi kako novost?

Ne bi mogla reči, da gre za novost, morda bolj za razširitev ponudbe. Pripravljamo vikend tečaje splošne in poslovne nemščine ter angleščine na Otočcu ali pa na Bledu. Bistveno pri teh tečajih je, da neprekinjeno obstaja stik med profesorjem in slušatelji ter se tako skuša ustvariti vzdušje tujega jezikovnega področja. Pa tudi koncentracija je bistveno

boljša, saj slušatelji niso obremenjeni s problemi vsakdanjika. Prav tako se trudimo za pridobitev mednarodnega certifikata o znanju nemškega jezika, ki ga podeljuje Goethe Institut iz Zveze Republike Nemčije, saj delamo po njihovih programih in vzdržujemo z njimi stike.

Do sedaj smo govorili le o programih za odrasle. Kaj pa otroci?

Za otroke prirejamo tečaje nemščine od 1. do 8. razreda osnovne šole, vendar za zdaj v večjem obsegu v Ljubljani kot v Domžalah. Omeniti moram, da vsi naši tečaji potekajo tako v Domžalah kot tudi v Ljubljani.

Na področju poučevanja tujih jezikov vlada v zadnjem času kar precejšnja konkurenca. Kako pa ste vi zadovoljni z minulim letom?

Minulo leto je bilo glede na to, da se podjetje šele uveljavlja, za nas dovolj uspešno. Kljub vedno bolj zaostroju gospodarski situaciji se še vedno veliko ljudi odloča tudi za tako obliko nadaljnje izobraževanja, saj se vsi zavedamo, da je znanje edina pot k boljši prihodnosti. Seveda se tudi mi prilagajamo razmeram z zmernimi cenami, obročnim odplačevanjem in popusti za študente ter stalne slušatelje.

Kje vas lahko najdejo tisti, ki bi se radi naučili kakega tujega jezika, ali želeli kako drugače sodelovati z vami?

Naši prostori so na Ljubljanski 108 v Domžalah, kjer smo med 9. in 13. dopoldan ter med 15. in 17. popoldan. Lahko pa nas pokličete tudi po telefonu na številko 713-595. Oglasite se, veseli vas bomo!

Mengeš – Ravbarjev grad
Trdna zadruga Zora (spodaj)

slamnik

sistem, lahko odloči za nabavo opreme za individualni sprejem satelitskih programov. Pri tem svetujemo nakup čimboljše opreme in strokovno montažo, saj navidezno nekaj privarčevanih tolarjev ali mark v perspektivi pomeni velike izdatke zaradi vzdrževanja in slabe tehnične kakovosti.

Korak za korakom po Domžalah

Prvi idejni načrti za gradnjo KRS v občini Domžale so bili narejeni že leta 1987. Žal pobuda za gradnjo sistema takrat ni izzvala dovolj odmeva, da bi se je resneje lotili. Vzrok je bil predvsem v tem, da je bila prekompleksno zasnovana in tako tudi predraga. Dve leti kasneje so prebivalci stanovanjske soseske SPB-2 prevzeli pobudo in svoje roke in ustanovili odbor za izgradnjo skupne antenske satelitske naprave. Vanj so se vključili stanovanjske skupnosti večine blokov, ki so strnjeni v tej soseski. Skupno antensko napravo na najvišjem objektu soseske so obnovili in razširili tako, da je ob koncu te prve faze del omogočala sprejem šestih zemeljskih in šestih satelitskih programov.

Zaradi povečanega zanimanja prebivalcev sosednjih sosesk v urbanem središču Domžal je odbor razširil svojo dejavnost in lani so bili ustanovljeni gradbeni pododbori v stanovanjskih soseskah Kamniška, Vlahovičeva in SPB-1. Takrat se je začela sistematična organizirana dejavnost za pripravo načrtov in gradnjo sistema Domžale Center. Potem, ko je projektno inženirsko podjetje EVO iz Ljubljane pod vodstvom odgovornega projektanta Metoda Lobode izdelalo projekt KRS Domžale Center se je začel lov za soglasji. Odbor jih je moral zbrati kar 23 (!), predno je pristojni upravni organ izdal gradbeno dovoljenje.

Tako so bili pripravljani načrti za gradnjo sistema, ki pravzaprav pomeni nekakšno uresničitev prvega koraka pri izvedbi projekta iz leta 1987. Obsega območje ulic Ljuba Šercerja, Veljka Vlahoviča, Rojske do Bistriške, Nikole Tesle, Kamniške do križišča z ulico Ljuba Šercerja, vključno z največjim domžalskim kompleksom blokov SPB-1. Doslej je bilo na tem področju na sistem priključenih že 38 stanovanjskih blokov in nekaj individualnih hiš s skupno tisoč priključki.

Sistem kableske televizije so doslej zgradili občani sami z lastnimi sredstvi (povprečna cena priključka je bila med 180 in 250 DEM). Sami ga tudi upravljajo prek pooblaščenih predstavnikov v gradbenem odboru. Pri tem velja poudariti izjemna prizadevanja številnih posameznikov, predvsem predsednikov hišnih svetov stanovanjskih skupnosti, ki so žrtvovali prenekatero uro svojega prostega časa, da je domžalski KRS zaživel. Resnici na ljubo je treba povedati, da so gradbenemu odboru z izkušnjami in nasveti veliko pomagali tudi strokovnjaki od projektantov, RTV, PTT, pa do občinskih upravnih organov in izvajalca del GoroSan Servisa iz Domžal, ki ga je odbor po izteku garancijske dobe tudi pooblastil za vzdrževalca-operaterja sistema.

Pestra programska ponudba

Sistem je zasnovan profesionalno in ga je mogoče širiti, tako glede števila programov, kakor števila priključkov. Načrtovanih je 25 TV in večje število radijskih programov, trenutno pa po njem tečejo signali 15 TV in 17 radijskih programov. Tako naročniki, ki jim zazdaj še ni potrebno plačevati nobene naročnine, ker se delovanje sistema financira z gospodarnim ravnanjem zbrane denarja za gradnjo, spremljajo naslednje TV programe: Slovenija I in II, HTV, Koper, Avstrija I in II, Tele 5, Telekom, RTL plus, Sky news, Eurosport, Sky movies, Sat 1, Sky one in MTV. Vsi satelitski programi so na takimenovanih 8 kanalih, na kanalu S2, kjer teče program Tele 5 pa od konca novembra lani trikrat tedensko (nedelja, četrtek in sobota) zvečer teče še lokalni program impulz. Naročena je že oprema za sprejem programa Kanal A, ki bo predvidoma stekel v sistemu marca, kmalu pa je pričakovati še ponovno vklop programa Filmet, ki je bil med gledalci izjemno priljubljen, a ga je bilo zaradi težav z demodiranjem potrebno začasno zamenjati z drugim programom.

Izbor programov je namenjen najrazličnejšim okusom, mladim in starejšim gledalcem, vsi satelitski programi pa so v angleščini ali nemškem jeziku (vsakih približno polovico). Velika večina jih oddaja 25 ur dnevno. Poleg dveh filmskih programov (Sky movies in Telekom), ki sta dedodirana, je sprostiv in zabavi (s številnimi filmi, nadaljevalkami, nanižankami in humorističnimi ter glasbenimi oddajami) namenjena paleta programov od Tele 5, RTL plus, Sat 1 in Sky one. Izjemno zanimiv je program Sky news, kjer lahko ob vsakem času sprejemo najnovejšo dogodke z vsega sveta in je v bistvu evropsko različica slavnega programa ameriške hiše CNN. Ljubitelji športa pa imajo na voljo evropski športni program Eurosport, čeprav ob zamenjavi lastnika postaje ni več povsem tako kakovosten, kot je bil pred letom dni. V vmesnem obdobju je bil namesto tega programa nekaj časa vključen ameriški Sceensport, ki pa prinaša predvsem prenose in pošnetke ameriških športnih dogodkov. Ti so sicer zanimivi, a za večino manj privlačni od »domačega« športa. Ob kasnejši širitvi sistema odbor načrtuje ponovno vključitev tega programa.

Okno na domače dvorišče

Konec novembra je odbor za izgradnjo KRS Domžale center dal v najem enega izmed kanalov podjetju impulz d.o.o. iz Most pri Kamniku za oddajanje lokalnega TV programa. Sredstva najemnine so namenjena izključno vzdrževanju sistema, tako da je s tem zagotovljeno nemoteno obratovanje. Poleg tega velja omeniti, da je sistem (kolikor ga je doslej zgrajenega) zavarovan tudi pri zavarovalnici Triglav.

Impulz je zasebna komercialna televizija, ki se je registri-

rala za tovrstno dejavnost in si prve izkušnje nabrala v preteklem letu z oddajanjem programa za »kablesko« televizijo Kamnik. Podatki o gledanosti tega »domačega« programa so bili spodbudni, zato so tudi Domžalčanom ponudili možnost sodelovanja, ki je poskusno že steklo. Prva oddaja, ki so jo lahko gledali Domžalčani, je bila 30. novembra lani, za impulzovce pa je bila to že 244. oddaja. Trikrat tedensko za sedaj še prinašajo posnete kasete iz studija v Mostah v Domžalah in oddajo predvajajo v KRS. Taka »peš« tehnika je le začasna, saj načrtujejo skorajšnjo povezavo kamniškega in domžalskega KRS z brezžično zvezo, ki bo omogočila tudi bolj kakovostno-sliko in ton.

Program je sestavljen iz kronike o zanimivih dogodkih v obeh občinah, vsakokrat imajo na sporedu tudi posebne oddaje z najrazličnejših področij – od otroških pa do kulturnih in (redkeje) političnih. Ob koncu programa predvajajo še celovečerni film s slovenskimi podpisami. Program oblikuje veliko število delavcev, vendar, razen dveh, nihče ni profesionalno zaposlen. Tudi nekaj domžalskih »entuzijastov« – preverjenih časopisnih mačkov se je že vključilo v nastajanje programa. Kljub zaprskam, ki jih je pred njih postavilo delo v mediju, katerega doslej niso poznali, so naredili nekaj zelo dobrih prispevkov. Kot je zapisala v krajšem poročilu Cveta Zalokar Oražem, ki je nekakšna neformalna voditeljica domžalskega dela redakcije, velja omeniti Vero Vojsko s komentarjem o smetiščih in prispevkom s srečanja starejših občanov v Mengešu, Igorja Lipovška s komentarjem prve skupne oddaje Dober dan, sosed in snemanjem športnih dogodkov, Jureta Riflja, ki je pripravil pogovor s predsednikom vlade Jožetom Leničem in prispevek o stavki soferjev, Barbaro Zupanc s kar tremi prispevki: o beguncih na domžalskem, zvonovih v Domžalah in Miklavževanju, Ivana Sivca z oddajo o Petru Pavlu Glavarju in Grego Rihterja, ki je »pokrival« domžalske športne dogodke. Sicer pa smo v prvem mesecu oddajanja lokalnega TV programa Domžalčani lahko videli še nekaj zanimivih prispevkov, ki so jih pripravili drugi sodelavci impulza. Na primer: pogovor Toneta Smolnikarja s predsednikom domačjske skupščine in vlade, pa zgledno predstavitev Domžalske knjižnice, ki jo vodi gospa Zalokarjeva, ta je bila tudi avtorica večih prispevkov o delu domžalske vlade in skupščine, pa tistih o likovni razstavi, o podobi občine Domžale in Miškinega kottička. Tudi nekateri domžalski snemalci, predvsem pa Toni Müller iz kluba Mavrica, so se že vključili v nastajanje lokalnega programa.

Res je, da stopa lokalni program TV impulz šele prve in predvsem bolj majave korake na poti k profesionalnosti, toda začetki so kljub vsemu spodbudni. Čeprav bosta morala predvsem ustanovitelja in lastnika Aleš Doplihih in Milan Završnik, še veliko storiti, da bosta s primernim honorarjem obdržala pa tudi z dodatnim izobraževanjem še boljje usposobila navdušene, predvsem mlajše sodelavce. SAŠO NOVAK

Kaj ste najraje brali v letu 1991?

Sodobni način obdelave podatkov, podprt z računalniškim vodenjem, je domžalskim knjižničarjem odprl nove možnosti. Tako smo se ob koncu leta 1991 lotili zanimive analize, s katero smo ugotovili, kaj ste v letu 1991 najraje brali in katere knjige so v tem smislu bile najbolj iskane. Ker sodimo, da so rezultati zanimivi tudi za širšo javnost, vam bomo nekaj ugotovitev predstavili v občinskem glasilu. V strokovnem smislu pa nam bodo služili za orientacijo pri nabavi politik.

Kaj lahko rečemo za nakup knjig in drugega knjižnega gradiva v letu 1991. Da je bilo težko leto, ker so se sredstva v realnem pogledu občutno znižala, četudi so se naši občinski in republiški financerji trudili, da bi nam zagotovili denar za relativno vzeto »normalen« nakup. Pa tudi sami smo z lastnimi dejavnostmi zagotovili kar precej sredstev, ki smo jih namenili za nakup knjig.

Veliko knjig pa ste nam darovali tudi vi, bralci in občani naše občine – teh je bilo kar blizu 1000 enot. Naj se vam ob koncu leta prav prisrčno zahvalimo za darovane knjige, saj ste nam priskrbeli dragoceno gradivo in številne knjige, ki jih doslej ni bilo v našem fondu. Med najbolj radodarnimi daro-

valci želimo omeniti nekatere: zakonca Milič, Jana Savnik-Gale, Darja Dobravc, Nada Vukadinović, Mirjana Jančigaj, Domen Mujdrica, Aci Bertonec, Florjan Terčelj, Igor Velepčič, Jana Puterle, Nada Tomšič, Nuša Cerar, Breda Jakopič, Marjetka Oražem, Marjan Pavliha, Silva Privšek. Vsem prisrčna hvala.

No, zdaj pa k najbolj popularnim knjigam. Med tistimi za otroke in mladino so na prvem mestu knjige iz zbirke Pet prijateljev avtorice Blytonove (izposojena 2885-krat), sledijo Musterjevi stripi (2599) in stripi o Asteriksu (1272), pa knjiga Walta Disneya (1286) in Karla Maya (1095). Seveda pa ste zelo radi prebirali tudi domače avtorje, med njimi najraje Franceta Bevka (752) Antona Ingoliča (645), Branko Jurco (623), Vitala Mala (560) in Svetlano Makarovič (527). Takšni rezultati so po naši oceni odsev zelo tradicionalnega izbora obveznega branja. Več kot 300-krat pa ste si mladi bralci sposodili še knjige naslednjih avtorjev: Suhadolčana, Zormana, Polonce Kovač, Ericha Kaestnerja, Josipa Vandota, Pregla, Lindgrenove, Nika Grafenauerja in Marjana Mančka.

Zdaj pa še h knjigam za odrasle bralce. Rezultati, ki smo jih dobili, nas niso presenetili, kajtiokus bralcev je pač takšen, kot pač je. Pri tem je tudi res, da slovenski založniki vse manj izdajajo kvalitetne prevode

knjige, odločajo pa se za različne priročnike, vodiče, kuharice in enciklopedije. Tudi knjižničarji opažamo, da za našo občino lahko trdimo, da bralci vse bolj pogosto zahtevate poljubno strokovno literaturo, kar kaže na to, da je precej razširjeno dodatno permanentno izobraževanje in je želja po različnih znanjih velika.

Med najbolj popularno literaturo sodi tudi najrazličnejše branje s področja okulturnih ved, magije, parapsihologije in psihologije ter gledanja v prihodnost.

V okviru leposlovja pa so najbolj brani tuji avtorji: Viktorija Holt (4147), Edgar Wallace (2238), Danielle Steel (2193), Konzalik (2091), Agata Christie (2085), Simmel (1668), Sheldon (1625), Burk (1607) in Fisherjeva (1570).

Domačo literaturo ste brali precej manj, najbolj priljubljeni avtorji pa so: Cankar (čtiva; 737), Jurčič (čtivo; 655), Ivan Sivec, (506), Karel Mauser (399), Anton Trstenjak (387), Finžgar (480), Bogdan Novak (467) in Vid Pečjak (320).

In na koncu še najbolj brane posamezne knjige v letu 1991:

MLADINA:

1. Muster: Pustolovščine Zvitorepca, Trdonje in Lakotnika
 2. Blyton: Luč v svetilniku (Pet prijateljev)
 3. Blyton: Cigančica Jo (Pet prijateljev)
- ODRASLI:
1. Viktorija Holt: Sedma devica
 2. Viktorija Holt: Judežev poljub
 3. Konzalik: Klinika upanja

Cvetka Zalokar-Oražem

SREČANJE V MENGŠU

Prijetno popoldne

Čas pričakovanja prednovoletnih prazničnih dni je bolj kot katerokoli drugo obdobje čas srečevanj in pogovorov o minulem, pa tudi čas pričakovanj novega. Dnevi pred prazniki so tudi priložnost za različna srečanja z najmlajšimi, pa tudi našimi starejšimi občani. Zlasti starejši še kako dobro poznajo prijeten občutek, da nisi sam, da lahko računš na iskreno pomoč, lepo besedo ali toplo dlan najbližjega.

Takih srečanj v občini Domžale v prednovoletnem obdobju ni bilo malo. Eno izmed njih je v prostorih Osnovne šole Mengeš organizirala tudi Krajevna organizacija Rdečega križa Mengeš, skupaj s Krajevno skupnostjo Mengeš, nanj pa so povabili vse občane, starejše od 70 let. Lepo vreme, zanimiv in prijeten kulturni program, prijazne besede organizatorjev – vse to je prispevalo k sobotnemu popoldnevu, ki ga starejši najbrž ne bodo tako kmalu pozabili.

Udeleženci so najprej prisluhnili besedam MARE LUŽAR, predsednice KRAJEVNE ORGANIZACIJE RDEČEGA KRIŽA MENGŠ, katera že več kot dve desetletji pripravlja novoletna srečanja starejših občanov. Vsem je zaželela prijetno popoldne in se obenem zahvalila sponzorjem za njihovo pomoč.

Zbrane je pozdravil tudi JANEZ PER, predsednik SVETA

KRAJEVNE SKUPNOSTI MENGŠ. Zaželel jim je veliko zdravja in prijetnih dni v letu 1992, obenem pa orisal tudi njihov prispevek k delu in življenju naše domovine ter se jim zanj zahvalil.

Obiskovalcev je bilo precej. Vse tiste, ki jih ni bilo, so člani RK medtem obiskali in jih obdarili, vsi prisotni pa so radi prisluhnili kulturnemu programu, ki je bil prežet z novoletnimi pričakovanji. Tako je obiskovalce navdušil ansambel Nagelj, s prisrčnim aplavzom so nagradili citrarko Tanjo Zajc, s katero je tokrat kot pevec nastopil njen brat, pozorno so prisluhnili petju menškega komornega zbora ZVON in učencem Osnovne šole Mengeš ter se prisrčno nasmejali domisljam podokničarja Franca Pestotnika.

Prijetno sobotno popoldne je omogočila vrsta sponzorjev, največ med njimi je bilo podjetij in privatnikov iz menške krajevne skupnosti, pokrovitelj srečanja pa je bil Gdove d.o.o. – TO JE TO.

Ob odhodu so vsi starejši občani dobili darilce, v katerem so bili izdelki sponzorjev, AMD Mengeš pa je vse, ki so bili brez prevoza, odpeljal domov.

Novoletno srečanje v Mengšu, podobnih je bilo v naši občini še kar nekaj, je bilo prisrčno. Nasmehi, pa tudi solze v očeh najstarejših, njihovi srečni obrazi in iskrene besede so bili najlepša zahvala organizatorjem za prijetno popoldne.

Srečanje pa tudi druge aktivnosti Krajevne organizacije Rdečega križa Mengeš v letu 1991, najbrž pa jih v letu 1992 ne bo nič manj, so porok, da bo za vse in za vsakogar v letošnjem letu lažje, če bo vedel, da ni sam in da lahko računa na pomoč.

V.

Žrebanje novoletne nagradne križanke

Izmed številnih prispelih rešitev novoletne nagradne križanke, za katero je praktične nagrade – svoje izdelke – prispevalo podjetje HELIOS DOMŽALE, so bili izžrebani:

1. Jože HORVAT, Domžale, Rojska 27 – 12 kg TESAROL MIX
 2. Dominik HOSTA, Domžale, Rodica, Perkova 22 – KARTON OLJA
 3. Simon PRESEKAR, Domžale, Petrovčeva 7 – ROČKA VAL – VODNI LAK
 4. Rok MAJHENIČ, Domžale, Vodovodna 13 – HOBOK DOMAL
 5. Miha WEITH, Dob, Brezovica 4 – 1 kg TESAROL AKRIL
 6. Ivanka SLEVEC, Domžale, Tabor 6 – 1 kg TESAROL EKO
- Nagrajencem čestitamo, nagrade dvignijo v HELIOSOVI trgovini, Domžale, Ljubljanska 84, v torek, 28. januarja 1992, med 15. in 17. uro.
OSTALIM REŠEVALCEM PA VEČ SREČE PRIHODNIČ!

MLADI KRISTJANI

Tokrat v Budimpešti

Med novoletnimi prazniki je bilo madžarsko glavno mesto Budimpešta preplavljeno s 75 tisoč mladimi iz vse Evrope. Tradicionalno novoletno srečanje mladih ima precej dolgo zgodovino, saj sega v začetek sedemdesetih let. Romanja mladih kristjanov so bila sprva usmerjena na zahod, ob pomladi narodov dežel vzhodne Evrope pa se je tokrat zgodilo že tretjič, da so mladi potovali na vzhod.

Budimpešta je danes skorajda sodobno evropsko mesto s približno 3 milijoni prebivalci. Nekdanja prestolnica vzhoda že dobiva svojo pravo, še ne povsem pozabljeno staro podobo. Čeprav je Budimpešta precej veliko mesto, pa je bila tokrat kar premajhna za množico mladih romarjev.

Svoj delež so v Budimpešti dali tudi Slovenci. 1600 romarjev iz vseh koncev Slovenije, tudi iz Domžal, je na pot odpohtovalo 29. decembra lani. Vožnja je trajala osem ur, kar je v primerjavi z mladimi iz Gruzije, ki so za pot potrebovali polnih šest dni, res malo. V glavnem mestu Madžarske se je tokrat zbralo največ kristjanov iz vzhodne Evrope: prevladovali so Poljaki, Čehi, Romuni, Ukrajinci, Armenci, Rusi in Litvanci, letos prvič pa so bili na romanju tudi Bolgari in Albanci. Iz zahoda so prispeli Španci, Portugalci, Nemci, Ita-

lijani. Srečanja se je udeležilo tudi nekaj skupin vernikov iz Srbije, Hrvaške ter Bosne in Hercegovine.

Ljubezen, vir svobode

Srečanje v Budimpešti je trajalo šest dni. V tem tednu so se utrjevale vezi med mladimi iz vzhoda in zahoda. Lepo potezo so napravili tudi Slovenci, ki so se pobratili z romarji iz Srbije.

Krajevni odbor slovenskih krščanskih demokratov Dob

vabi na predavanje in pogovor profesorja dr. Antona Stresa

na temo:

Človekovo dostojanstvo v družbenih odnosih

Predavanje bo v dvorani na MOČILNIKU pri Dobu v petek, 24. 1. 92 ob 19. uri.

TUDI LETOS 15. MARCA 1992

PO NAGELJ NA LIMBARSKO GORO

PRIJETNO BO, ZATO SE NAM PRIDRUŽITE TUDI VI!

Skupaj so molili za mir in konec vojne na Hrvaškem. Tudi brat Roger je veliko prošnje namenil miru v nekdanji Jugoslaviji. Srečanja so potekala v dveh centrih, Hungexpu in Nepstadionu. Tu so bili tudi obedi, ki pa niso bili najbolj prijetni, saj je bilo precej hladno. Tu so se lahko srečali mladi iz Domžal, ki so sicer stanovali v dveh župnijah.

Kljub veliki množici in vrvežu so se mladi umirili pri skupnih molitvah, ki so potekale v različnih dvorinah za različne jezike. Molitve so seveda tudi tokrat spremljali taizejski kanoni, ki romanju dajo poseben čar. Jutranje dogajanje se je odvijalo po župnijah, kjer so tudi potekala srečanja v manjših skupinah. Mladi so ves teden razmišljali o besedah s Pisma s Filipinov, ki ga je napisal brat Roger ob svojem obisku na Filipinih. Moto vsega tedna je bil: »Ljubezen, vir svobode«.

Kot je običaj, so srečanja potekala narodnostno mešano, z namenom, da se mladi različnih dežel čim bolj spoznajo med seboj.

Mladi iz Slovenije so tokrat poskrbeli tudi za lepo predstavitev nove države. Različni pogovori so prispevali k predstavitvi in spoznavanju Slovenije, v mestu pa so lahko opazili precej slovenskih zastav.

B. Z.

Razstava starih predmetov

Nekje sem prebrala: Spomini so kakor morje. Dolgo, včasih neverjetno dolgo zadržijo toplo v sebi. Če je kdaj bila.

Tudi na stare predmete nas ponavadi vežejo spomini. Z njimi je povezano neko prejšnje življenje: naše ali naših prednikov. Lahko pa nam je star predmet drag, ker imamo radi starine in ga imamo za okras, da se nam na njem ustavi in spočije oko. Če pa nam je

kaj drago, in to znamo ceniti, težko damo iz rok.

O vsem tem sem razmišljala, ko sem se s svojimi učenci začela dogovarjati, da bi pripravili razstavo starih predmetov. Učenci pa so začeli pridno in z veseljem prinašati stvari, saj so pri starših našli na razumevanje in zaupanje. Tako so nam starši omogočili, da je nastala razstava polna starih predmetov. Veliko smo jih

videli prvič in mislim poznati njihove uporabe. Pa nas je o vsem poučil učenec, ki je predmet prinesel. Ob pogledu na vse prinesene stvari me je prešinilo: Škoda bi bilo, če bi ti predmeti ostali le doma na polici in bi jih gledali le lastniki in njihovi obiskovalci. Tako pa smo jih lahko videli tudi drugi.

Zato bi se rada zahvalila vsem staršem, ki so omogočili našo razstavo, za sodelovanje

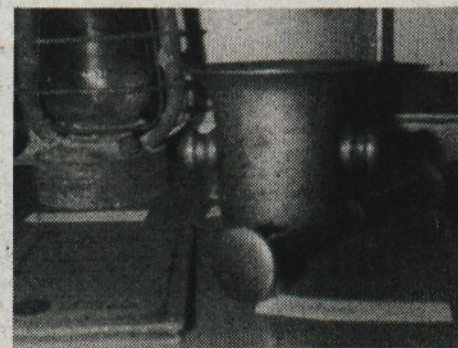
in zaupanje. Takšnega sodelovanja si želim tudi v bodoče, saj lahko starši tudi tako pomagajo pri vzgoji in izobraževanju naših otrok, pri spoznavanju, ohranjanju in spoštovanju naše kulturne dediščine.

Prepričana sem, da bodo ostali mojim učencem lepi spomini na to zbiralno akcijo in razstavo.

MIRA SMRKOLJ
OŠ Šlandrove brigade
Domžale

Brskali smo po preteklosti, da bi razumeli sedanost in prerokovali prihodnost.

Z možnarjem streš tudi najtrši oreh.

Tudi некоč so si s kajenjem uničevali zdravje.

Grad Brdo pri Lukovici

Za kraje z imenom Brdo je značilna izoblikovanost terena. Brdo je nizka, podolgovata vzpetina, oprta na hrib na severni strani. Tod je najlažji prehod do zlatopoljskih vasi.

Že zgodovinar Valvasor omenja prazgodovinske gomile v območju Brda. Iz gomil na Brdu se je v Sadnikarjevi muzejski zbirki v Kamniku, ki je sedaj v kamniškem muzeju, ohranila bronasta čolničasta fibula – sponka. Kaj več o naselbini na Brdu v prazgodovinskem obdobju ni znano.

Viljem Galenberški je 9. aprila 1340 s privoljenjem zeta Fridrika Hebenstreita iz Slovenj Gradca eno kmetij, na kateri je bil podložnik Košir (Coschyer), za 10 mark oglejskih fenigov prodal samostanu v Mekinjah.

Brdo (Ekk) se v listinah omenja tudi leta 1345. Jurij Galenberški in žena Elza sta 8. julija 1372 prodala nuni Elizabeti, po njeni smrti pa samostanu v Mekinjah kmetijo na Brdu (detz Ekk) v župniji Dob, na kateri je, kot so tedaj rekli, sedel podložnik Janez (Jans).

Viljem, sin pokojnega Jerneja iz Kamnika, in sestra Doroteja sta leta 1436 dobila v fevd dvor na Brdu (hof zu Ekk in Krain). Dvor

so tedaj imenovali tudi manjšo kmetijo.

Kamniški meščan Jurij Zeidel je leta 1473 dobil v fevd desetino od petih kmetij na Brdu v dobski župniji (zu Ekk in Aicher pharr). Posest je bila prej last Wolbenka Mengeškega. Ker je umrl brez potomcev, je prišla na cesarja, ki jo je ponovno podelil v fevd.

Na Brdu je bilo torej v tem času vsaj pet kmetij. V nobeni omenjeni listini pa ni omenjen graščak ali grad na Brdu.

Leta 1481 so bratje Hans, Jernej, Lenart in Viljem Herič poleg desetini v okolici dobili v fevd tudi dvor na Brdu (Hof zu Ekk). Morda so prav Heriči pozidali prvi grad na Brdu. Ker so bili Heriči tudi donatorji praprške cerkve, se zastavlja vprašanje, ali morda niso na Brdo prišli iz Prapreč, kar še sedaj najdemo v ustnem izročilu.

Cerkev na Brdu, ki je bila dobska podružnica, leta 1526 za vojno s Turki ni dala nič, ker je vse vzel graščak Ivan Heritsch, ki je najbrž tudi sicer cerkev varoval in podpiral.

Pavel Pamulsen je Konradu z Brda in njegovi ženi Jeri 13. julija 1542 za 42 goldinarjev prodal dva travnika v Rafolčah in Praprečeh.

V listini 3. novembra 1563 je omenjen Adam z Brda, ki je skupaj z drugimi razsodil neki spor.

Bratje Aleš, Tomaž in Urban iz Rafolč so 24. februarja 1570 Gašperju Kharamitu in njegovi ženi Jeri prodali kmetijo na Brdu.

Baron Adam z Brda je omenjen tudi v listinah 2. februarja in 22. oktobra 1571.

V letu 1587 je lastnik brdskega gospostva Andrej pl. Lamberg, ki je bil hkrati tudi lastnik gospostva Crnelo in Jabelj.

Po Valvasorjevem poročilu je sedanji grad začel zidati v začetku 16. stoletja Ivan pl. Lamberg iz Črnelega, dokončal pa ga je šele njegov sin Sigismund.

Tako kot gosposka v drugih gradovih so tudi Lambergi dajali zavetje protestantom. Tu na Brdu se je pri Herbertu pl. Lambergu skrival Trubarjev sin Felician, ko so ga izgnali iz Ljubljane.

Med grajskimi zidovi dobro skrita kapela je najbrž najprej služila protestantskim pridigarjem. Vhod v kapelo so imeli skozi zidno omaro.

Leta 1622 je takratni lastnik Brda, Janez pl. Lamberg, grad zastavil Antonu Pečeviču, dve leti pozneje pa Janezu Jožlftu Tallerju. Ta je postal lastnik Brda.

Taller je dal brdsko posest leta 1648 v zakup Krištofu Ottu. Ta je leta 1664 sklenil zakupno pogodbo s svojim zetom Ferdinandom pl. Siebenegkhom. Ko je Janez Jožef Taller umrl brez potomcev, je grad podedoval Janez Ludvik grof Hohenwart. Leta 1670 je vse prodal Ferdinandu Ernestu baronu Apfalternu. Ta si je pri cesarju pridobil pravico do vzdevka von Apfaltern. Grad je prizidal in obnovil tako, da posledice, ki so jih povzročili puntarji, niso bile več vidne.

V kmečkem uporu leta 1635 so namreč uporni kmetje grad napadli in zavzeli. Vsa vrata in okna so bila uničena, železje izru-

vano, hodniki podrti in kamni razbiti.

V Valvasorjevem času je grad že imel štirioglate obliko s štirimi štirioglatimi stolpi na vogalih. Na zahodni strani je bilo obzidano prostorno dvorišče. Pri gradu sta bila tudi pristava in ribnik.

Pozneje je grad zažgala strela. Po ustnem izročilu je grad dolgo ostal brez strehe. Obnovili pa so ga graščinski podložniki s tlako.

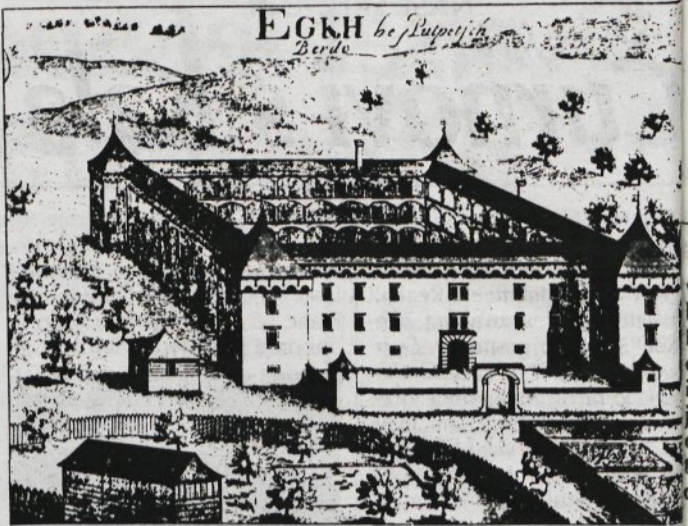
Po smrti Ferdinanda Ernesta pl. von Apfaterna je leta 1703 brdsko posest prevzel njegov sin Wolf Herbert, leta 1723 pa njegov vnuk Janez Gotfried.

Iz leta 1740, ko je umrl, je ohranjen njegov zapuščinski zapisnik. Prvi dedič je bil Franc Bernard grof Lamberg. Ta je 18. junija 1753 cerkvi daroval zemljišče za vrt in postavitev mežnarije. Že 10. maja 1757 je imetje izročil sinu Francu Adamu Lambergu, del imetja pa je namenil mlajšemu sinu Jožefu in hčerki Katarini. Zase je pridržal 20.000 goldinarjev in si izgovoril 2000 florintov letne rente.

Franc Adam grof Lamberg je bil lastnik tudi posestev v Grobljah in v Volčjem potoku. Leta 1783 je prošil za prepis in združitve teh posesti s posestvom Brdo.

Franc Adam, grof von Lamberg, ki je bil lastnik tudi številnih drugih gospostev na Kranjskem, je 2. avgusta 1799 podelil kmetijo v St. Vidu št. 15, pri Peregrinu v gospostvu Brdo Andreju Igljicu za 800 goldinarjev. Pred tem jo je imel v najemu Matija Igljič.

Po smrti Franca Adama, grofa Lamberga, je s prisvojilno listino 23. septembra 1805 lastnik gospostva Brdo postal njegov sin Janez Nepomuk, grof Lamberg. Ta pa je že, preden je postal lastnik v septembru 1803 posesti Brdo, Volčji potok in Groblje

Grad Brdo v Valvasorjevem času.

prodal dr. Janezu Burgerju za 110.000 goldinarjev in 100 dukatov ključarine ter se obvezal posest izročiti ob sv. Juriju 1804. Burger je moral dolg skupaj z obrestmi poravnati do leta 1813.

Po smrti očeta Janeza Burgerja so 14. marca 1823 gospostvo delili. Hči Pavlina, poročena Jabornik, je dobila posesti Groblje in Volčji potok, starejša hči Ivana, poročena Höffern, pa gospostvo Brdo s pridruženim posestvom Blagovica.

Ivana je 20. septembra 1832 posest izročila svojemu možu Ernestu vitezju pl. Höffernu-Saafeldu, ki se je že 12. maja istega leta solastništvu odpovedal.

Po smrti Ivane pl. Höffern sta posestvo 18. januarja 1879 podedovali hčeri Viljemina in Berta, poročena Kernnik. Viljemina je 10. decembra 1883 svoj delež prodala nečaku notarju in pisatelju Janku Kernniku za 30.000 gol-

dinarjev. Po pisateljevi smrti 23. julija 1897 je njegov delež dedoval njegova mati Berta, rojena Höffern, s tem, da je za dediče priznala njegove mladoletne otroke Janka, Josipa, Antona, Vido, Marijo, Vero, Ano in Alojzije zijo Kernnik. Po stari materi Bertici Kernnik, rojeni Höffern, je 30. avgusta 1911 s prisojilno listino postal lastnik brdskega gospostva Anton Kernnik.

Okupator je že leta 1941 domače izselil, grad in vso posest pa podžaval. V gradu je bila nekaj časa nemška policija, precej velika vojaška enota. Pozimi 1942–1943 je bila v njem en mesec ali dva postojanka raztrganec za boj proti partizanom pokoliških gozdovih in naseljih.

Ponoči 18. maja 1943 so partizani in domači aktivisti grad požgali; gorel je več kot en teden.

STANE STRAZAR

(Nadaljevanje prihodnjic)

DRUŠTVO IZGNANCEV SLOVENIJE

Sporočilo

Gotovo vam je znano, da so slovenski izgnanci, prve žrtve nacističnega genocida nad slovenskim narodom med II. svetovno vojno na svojem spominskem srečanju 9. junija 1991 na gradu Brestanica ustanovili svoje društvo kot nadstrankarsko organizacijo. Od prek 50.000 izgnancev je po oceni vodstva DRUŠTVA IZGNANCEV SLOVENIJE, katerega namen je združiti in pomagati vsem tistim, ki so bili med vojno izgnani v nemška taborišča, Srbijo, na Hrvaško in v Bosno oz. ukradeni slovenskim staršem ali pa pobegnili pred izgnanstvom, živih blizu polovica. Če ste eden izmed njih oz. njihovi sorodniki in želite delati v društvu, izpolnite objavljeno prijavnico in jo pošljite na naslov: DRUŠTVO IZGNANCEV SLOVENIJE, Komisija za organiziranost, 61000 Ljubljana, Vrtača 11, vse informacije pa lahko dobite tudi na tel. št.: (0608) 31-388 Slavko Kunej, predsednik društva.

VAŠO PRISTOPNO IZJAVO PRIČAKUJEJO DO 15. FEBRUARJA 1992!

Pristopna izjava za Društvo izgnancev Slovenije

(priimek, očetovo in rojstno ime, za žene dekliniški priimek)

Datum, kraj in občina rojstva:

Stanovanje: _____ (kraj, ulica in hišna številka)

Poklic in šolska izobrazba:

IZJAVLJAM, da želim postati član društva in delovati v skladu z njegovim Programom in Pravili.

Med vojno sem bil-a:

- (ustrezno obkroži)
- izgnan v nemško taborišče
 - izgnan v Srbijo
 - izgnana na Hrvaško
 - izgnan v Bosno
 - ukraden slovenskim staršem
 - pobegnil pred izgnanstvom

Kraj izgnanstva in naziv taborišča:

Kot svojec izgnancev želim postati član društva (Podčrtajo otroci oz. bližnji sorodniki izgnancev.) Datum: _____ Lastnoročni podpis: _____

Kamniške alpe ter lepo vzdrževana železniška postaja so vredni pohvale.

Čudovite planine v ozadju, mi pa nismo uspeli pokositi niti visoke trave na zelenici ob eni izmed glavnih cest ter tako prispevati k lepoti narave.

Center Domžal je bil očiščen in urejen. Lepo!

Nepokošena trava, kupi odpadkov, neurejen vrt gotovo niso v čast stanovalcem.

Red in snaga sta pol blaga

Ta pogovor sem velikokrat slišala kot otrok, verjetno zato, da so me vzgajali k snagi in redu, kajti Gospod me s tem talentom ni obilno obdaril. Vedno bolj spoznavam, da je to res. Še tako skromen dom ali soba, če je lepo urejena – snažna in pospravljena, je prijetnejša kakor prostor, kjer je vse umazano in razmetano, da še stopiti ni kam. Za urejenost doma ni potrebno veliko denarja, potrebne pa so pridne roke in vzgoja. Ljudje zelo pazimo kako smo urejeni. Posebno pomembna se nam zdi frizura in obleka, veliko manj pa pazimo na okolje, v katerem živimo, še posebej če to ni naše stanovanje, hiša ali dvorišče. Vtis o ljudeh, ki živijo v kakšnem kraju ali mestu, pa dobimo po urejenosti njihovega okolja. Ko potujemo po svetu, ocenjujemo in primerjamo urejenost kakšne dežele z drugo. Po potovanju želimo ohraniti v spominu tudi značilnosti kraja, bodisi po njegovih znamenitostih ali značilnostih, na nas pa običajno na-

redi močan vtis tudi urejenost kraja. Zlepa ne bom pozabila eksotičnega vrta v Monaku ali urejenosti Luksemburga. Ti dve majhni državi sta veliko lepše urejeni kakor velike, države. Čeprav mi tudi na Švedskem ni uspelo najti parka v parku ali na cesti. Pridnost kranjancov omenjemo tudi po urejenosti okolja, posebno tiste za katero ni potrebno veliko sredstev. Zanimiva me, koliko brezposelnih je že potrkalo na vrata pri hišah z neurejenim okoljem in jih povprašalo, ali jim lahko pomagajo urediti njihov vrt ali okolico? Ali pa je morda prav okolica hiš, v katerih stanujejo ljudje brez služb, najbolj neurejena? Teško se opravičimo, da nimamo časa. Časa je dovolj, le vzgojili nas niso, da sta red in snaga pol blaga. Niso nas vzgojili, da bi pogledali še na skupno dvorišče in ga pospravili raje se izgovarjamo, da so ga drugi nasmetili.

Naše otroke pustimo, da se igrajo med kupi smeti, ki jih sploh ne motijo več, ker so se na nesnago že povsem navadili. Starši in vzgojitelji, kaj je naša vzgoja? Če bomo takoj začeli skrbeli tudi za svojo okolico, jo lahko uredimo v enem dnevu in verjemite, da bomo vsi na to lahko ponosni. Nas je veliko, zato bi z najmanjšim naporom živeli v urejenem okolju.

Ker je bilo 6. 1. 1992 lepo, sončno vreme sem se sprehodila po Domžalah. To je bil čas, ko so se mnogi že naveličali letos zares dolga praznikov in brezdolja. Pojdite tudi vi z menoj pogledajte, kaj je zabeležila kamera. Premislite kaj vas moti v vašem okolju ter kako in kaj lahko tudi vi osebno pripomogli k lepšemu bolj urejenemu okolju, v katerem živite.

M.

Skrb za urejeno okolje v Mengšu

Če je kje dela vedno dovolj, je to prav gotovo pri skrbi za varstvo okolja. Urejanje zunanega videza kraja se nenadoma zazdi drugotnega pomena in bi to marsikdaj najraje prepustili Turističnemu društvu, s katerim lepo sodelujemo. Zakaj drugotnega? Ker je v ozadju problem, ki pa bo vsak čas v ospredju: namreč malomarno ravnanje ljudi z odpadki.

Te žal še vedno odlagajo kjerkoli – samo, da jim niso pred očmi; tako kažejo svoj nepravilen odnos do narave. Poskusili smo marsikaj: najprej smo bili idealisti in smo verjeli, da bomo s prijaznimi opozorili in svarili s spomladansko in jesensko okrožnico že lahko pozitivno vplivali na

bolj odgovorno ravnanje ljudi. Ker je bilo stanje še vse slabše, smo z velikimi stroški skupaj z Lovsko družino Mengeš očistili divja odlagališča in postavili opozorilne table. Odlaganje se nadaljuje – vsem nam je v sramoto! Poskusili smo znova: vložili smo prijavo za pridobitev občinskih sredstev iz ekološkega sklada za ureditev te problematike. Odgovora še ni. Računamo tudi na novo zakonodajo. Ostane tudi vzgoja. Tudi vam, člani Skupščine, toplo priporočamo, da vzgajate vsak v svojem okolju in ne le otroke. Vsi naj se navadimo reda in naj nam ne bo nerodno opozoriti vsakogar, ki se do okolja ne ravna tako, kot se spodobi za našo mlado državo, saj ji tudi tako lahko pomagamo, da zaživi.

Obširno področje našega dela je tudi nadziranje novih industrijskih tehnologij v našem kraju, ki bi lahko kvarno vplivale na kvaliteto življenja. Uspeli smo vzpostaviti korekten dialog med investitorji in se skušamo obnašati tako, da ne nasprotujemo razvoju gospodarstva, pač pa onesnaževalcem. Skrbimo za to, da nas investitorji sproti obveščajo o napredovanju novih investicij in smo si zagotovili pravico, da ob kakršnikoli nepravilnosti, ki bi škodovala okolju, zahtevamo strokovno pojasnilo in odstranitev vseh napak.

Verjemite, da je naš edini delovni namen skrb za lepše življenje v Mengšu.

JOŽI MARIN

Dvajset let Športnega društva Krašnja

14. decembra 1971 so v Krašnji ustanovili nogometni klub in ga poimenovali NK NAPREDEK. Nanj ostaja danes, dvajset let kasneje, obilica lepih in dragocenih spominov, ki so jih člani sedanjega športnega društva Krašnja skupaj s prijatelji obudili prav na isti dan – le dvajset let kasneje.

hovega življenja in dela je bilo tudi srečanje ob obletnici prijetno. Duša društva in njegov predsednik, Marjan Štrukelj, je predstavil njegovo, dve desetletji trajajoče delo, in se najbolj zaslužnim članom in zunanjim sodelavcem zahvalil z ličnimi plaketami. V imenu Izvršnega sveta Skupščine občine Domžale je Krašnjanom čestital Franci Juhant, sekretar Sekretariata za občo upravo, pohvalne besede pa smo slišali tudi od drugih gostov. V kulturnem

Marjan Štrukelj, predsednik društva: Brez prostovoljnega dela in dobre volje vseh, ne bi šlo.

Tudi brez vzornega sodelovanja Osnovne šole Krašnja in Osnovne šole Janko Kernik Brdo ne, zato vsem iskrena hvala, pa naj bo to za denarno pomoč, sodelovanje, dobre želje ali le dobrodošel nasvet. Še naprej bomo skušali šport povezovati z družabnostjo, rekreacijo s tekmovalnim športom, življenje društva z življenjem naše Krašnje, vse

Marjan Štrukelj

Stana Stopar

Rado Cvetek

Vlado Šlamberger

Pošteni odnosi in zdrav način življenja sta moto društva, ki svojih vrstah združuje vse: od najmlajših do starih, saj program najdejo v njegovem prostoru tako rekreativne dejavnosti kot pravi tekmovalni šport. Ključna je njihova pionirski uspešnosti, saj so vrstniki na najvišjih nivojih.

Njihov pristop je sistematičen, poudarek je bil vedno na strokovnosti, zato je bilo njihovem društvu vedno veliko strokovnjakov, ki so radi prihajali med Krašnjane, pa naj bo to kot predavatelj, sodelavec ali pa trenerji. »V Krašnji je vedno lepo,« poudarjajo vsi po vrsti, »in v ta mali kraj z velikim športnim društvom bomo vedno radi prihajali.«

Tako kot vseh dvajset let nji-

Taborniki moravske doline

Leto 1991/92 so začeli taborniki Moravske doline z velikimi načrti.

V mesecu septembru 1991 so pripravili Propagandni tabor z namenom, da bi pridobili čimveč novih članov in prikazali širšemu krogu aktivnih prebivalcev Moravske doline del svojih dejavnosti. Tako kot doslej pa niso naleteli na zanimanje občancev, obiskali so jih le učenci in njihovi mentorji iz Krašnje. Tako so za se navdušili za taborniško življenje, da so postali njihovi člani.

Taborniškimu vodstvu je ob koncu leta podelil mandat, zato so na občnem zboru 6. 12. 1991 zamenjali staro vodstvo z novim in sklenili, da bodo odslej delovali samostojno.

Rodu Skalni tabori iz Domžal so se zahvalili za vse nudene strokovne in praktične nasvete ter možnosti in se dogovorili za nadaljnje skupno sodelovanje.

Na Čajanki 20. 12. 1991 so se predstavili s svojimi programi vsi vodni in njihovi vodniki. Plesna skupina »Give me five«, v kateri so hko v večini taborniki, pa je s plesi poživila večer.

Klubovci, po novem imenovani Grče, so s pripravo in izvedbo Smučarskega sejma 21. in 22. 12. 1991 popestrili življenje v Moravčah in okolici.

Vsi obiskovalci so si lahko ogledali vzorno pripravljeno dvorano s staro in novo smučarsko opremo. Strokovne nasvete sta nudila izkušena prodajalca športne opreme Stojan in Franci. Občani so imeli možnost priti rabljeno smučarsko opremo h komisiji, ki je

opremo pregledala in ocenila. Po dveh sejemskih dneh je marsikdo ob zaključku prejel za prodano blago zaslužen denar.

Leto je bil prebit. Drugo leto bo spet smučarski sejem. Taborniki so prepričani, da bo na tem sejmu bolj živahno. Mladi taborniki so imeli letos priložnost udeležiti se zimovanja. Taborniki iz Slovenj Gradca so sprejeli v svoje vrste šest moravskih tabornikov. Po prvih dneh privajanja novim obrazom, mrazu in šotorom na snegu, so se lepo vživeli v skupino.

Tekmovanja in razne akcije so se šele začele. Letošnje prvo resno tekmovanje je bilo na Jelovici 12. 1. Udeležili so se ga s tremi tekmovalnimi ekipami. Za dosego dobrega rezultata so potrebovali veliko znanja iz orientacije, iznajdljivosti in vzdržljivosti.

V naslednjem mesecu pripravljajo taborniki veliko pustovanje v Moravčah. Rajanje bo v prostorih kulturnega doma in bo namenjeno širšemu krogu ljudi. Na prireditvi ne bo manjkalo zabave, plesa in okrepčila.

Delo tabornikov je v prvi vrsti namenjeno mladim. Letni delovni načrt, ki so ga sprejeli na občnem zboru, zahteva poleg žrtvanega prostega časa in energije tudi finančno.

Taborniki se zato odločajo za akcije, v katere bi radi vključili čimveč ljudi. Želijo si, da bi občani pokazali več zanimanja in sodelovanja, kajti s svojim skrbnim in odgovornim delom so dokazali, da zaslužijo večje zaupanje.

BOJANA DORIČ

Obisk sejma je pokazal, da je v Moravčah kar veliko ljubiteljev smučanja

Slovenije: Sodelovanja s krašijskim društvom smo zelo veseli, saj tako zapolnjujemo bele lise, kjer namiznoteniskega športa še ni. Prav to društvo pa je s svojim delom, kjer so v beli šport vključeni vsi: od najmlajših do najstarejših, kjer je skrb za najmlajše vsestranska, primer, kako lahko postaneš uspešen namiznoteniski klub, ki bo z morebitnim povezovanjem z večjimi klubi še uspešnejši. ŠD Krašnja iskreno čestitke! Prepričan sem, da bomo prav z njihovim uspešnim delom dobili nove Vecke in nove Ojsterškove.

Vesna Ojsteršek

dr. Marko Pipp

Stane Belak

Stane Belak

Stane Belak, zelo znani alpinist: Če bi bilo v Sloveniji še nekaj takih klubov, bi bilo drugače. V Krašnji sem vedno našel odkritosrčnost, ljubeznivost, vedno sem imel lep, prijazen občutek. Z ljudmi lahko navežeš pristen stike. Njihova vprašanja ob koncu mojih predavanj so bila preprosta, zanimiva. Vedel sem, da so me poslušali. Izredno so povezani z naravo, radi jo imajo, pa tudi med seboj se razumejo. Marjan Štrukelj je duša, ki je najbolj pripomogel, da vas živi kot športno društvo. Iskreno jim čestitam in želim še nekajkrat po dvajset let!

Uredništvo, ki je prejelo posebno plaket, tu!

VERA VOJSKA

ŠAH Iz dejavnosti ŠD Domžale

Šahovsko društvo Domžale nadaljuje tradicijo obujanja spominov na odlične šahiste in organizatorje, ki so v preteklosti sooblikovali šahovsko življenje v domačinski-območju.

Dvoboj za prehodni pokal Milana Osolina

Sredi decembra minulega leta so se v Domžalah pomerili šahisti Domžal in Kamnika in tako spomnili na odličnega šahista Milana Osolina, ki je tragično preminul pred dvema letoma. Užival je tudi precejšen ugled kot zgledešen šahovski prijatelj.

Ekipi sta se pomerili na 10. deskah, vsak igralec je imel na voljo 10 minut. Prepričljivo so zmagali Domžalčani z rezultatom 46,5:23,5. Ker pa je iz Kamnika prispelo le 7 šahistov, dogovorjeno pa je bilo, da bo dvoboj potekal z 10 možmi, so domačini zmagali dejansko z rezultatom 76,5:23,5. Tekmovalna pravila so pač stroga in veljajo za vse enako.

Med posamezniki se je pri Domžalčanih najbolj izkazal Arhur Jack, ki je dobil vse partije in zabeležil 7 točk. Med gosti pa je presenetil Franc Poglajen, ki je izgubil le v Ivačičem in zbral 6 točk. Prihodnji dvoboj v spomin na Milana Osolina bo v Kamniku. Naj zapišemo še to, da je med gosti nastopal tudi Milanov brat Bojan Osolin, ki tako nadaljuje družinsko šahovsko tradicijo.

1. šahovski turnir – »Memorial Iva Sonca 91«

Ob koncu leta je v Domžalah potekal tradicionalni, že 10. turnir v spomin na dolgoletnega predsednika ŠD Domžale in šahovskega organizatorja Iva Sonca, ki je verjetno še bolj znan kot direktor Papirnice iz Količevega. Pod vodstvom Iva Sonca je dosegalo ŠD Domžale svoje največje uspehe. Nastopalo je tudi v 1. in 2. zvezni ligi bivše Jugoslavije, kar je bil velik uspeh, saj je Jugoslavija sodila med šahovske velesile.

Tokrat je bila udeležba na turniru nekoliko skromnejša, saj je na njem nastopalo le 19 šahistov in šahist iz Ljubljane, Kamnika, Litije in Domžal. Igrali so 9 kol po jugoslovanski varianti švicarskega sistema (boljši igralci igrajo med sabo), šahisti pa so imeli na voljo vsak po eno uro časa za razmislek.

Turnir je bil napet vse do konca, čeprav sta ves čas prepričljivo vodila mojstra Ivačić in Pod-

lesnik. Preobrat je nastal prav v zadnjem kolu, saj je Bogdanu Osolinu že v izgubljeni partiji uspel veliki met, ko je premagal Ivačića in se tako prebil na odlično 4. mesto. Manj sreče pa je imel J. Skok, saj se je v zadnjem kolu spopadel z najbolj nevarnim nasprotnikom Podlesnikom. Boril se je za prvo mesto, v časovni stiski pa je partijo izgubil, čeprav bi bil lahko najmanj remiziral. Kljub temu veljajo vse čestitke Bogdanu Podlesniku, ki je imel na turniru nekoliko sreče, sicer pa je igral zanesljivo in sprotno izrabljati tudi najmanjše prednosti. Pohvalo zasluži domačinski nacionalni mojster Vlado Ivačić, ki je imel slabše trenutke le tik pred koncem turnirja, sicer pa je igral zanesljivo.

Partije so bile večinoma borbene, turnir je zgledno vodil republiški sodnik Stane Laznik, sedanjí predsednik ŠD Domžale.

Končni vrstni red: 1. B. Podlesnik 8 (Vrhnika), 2. V. Ivačić 7 (Domžale), 3. V. Vavpetič 6,5 (Domžale), 4. B. Osolin 5,5 (Domžale), 5. J. Hribar 5,5 (Domžale), 6. J. Skok 5 (Fronta Lj.) 7. P. Zupančič 5 (Domžale), 8. Stanko Nikolčič 5 (Litija) itd.

Med ženskami je bila najboljša mojstrica Pavla Košir 4 (Domžale), ki je delila 9. mesto, med mladinci pa Iztok Slapar 4 (Komenda). Nagrade je prejelo 7 prvovrščenih ter najboljša šahistka in mladinec.

Spominski dvoboj Ivan Zika

V začetku letošnjega leta je potekal v Kamniku dvoboj v spomin na šahovskega organizatorja in dolgoletnega predsednika ŠD Kamnik, profesorja Ivana Zika. Tokrat so se Kamničani in Domžalčani pomerili na 10. deskah v dvokrožnem dvoboju s pospešenim tempom (2 krat 5 minut!). Domačini so nastopali v najboljši zasedbi, podobno je veljalo tudi za goste. V dvoboju, kjer so šahisti igrali vsak z vsakim, je sprva kar dobro kazalo za Kamničane, vendar pa se je v nadaljevanju razlika povečevala v prid Domžalčanom. Odločeno pa je bilo v 6. krogu, ki so ga gostje dobili kar z 12,5:3,5. Končni rezultat je tako 71,5:56,5 za Domžale.

In kako so se odrezali posamezniki?

Domžale: Ivačić 12 (najboljši igralec dvoboja), Vavpetič 11, Osolin 10,5, J. Skok 9,5, B. Skok 9, Jack 9, Hribar 5,5, Zupančič 5 (rezervi Košir in Lorbec).

Kamnik: Ribič 11 (najboljši mož pri domačinih), Karnar 9,5, Kragelj, Bavčar, Kohek 7, Kern 4,5 itd. JOŽE SKOK

Pisma bralcev • Pisma bralcev • Pisma bralcev • Pisma

Trapaste zamisli

Na sestanku dne 7. 1. 1992, ki ga je sklical predsednik Izvršnega sveta občine Domžale Jože Lenič in nanj povabil vseh sedemindvajset predsednikov sveta krajevnih skupnosti na razgovor o predlogu proračuna občine Domžale za leto 1992, je Jože Lenič naglasil, da bodo razprave o proračunu vodili tudi po krajevnih skupnostih, vendar ne po vseh ampak samo tam, kjer so predvideni sedeži novih občin.

Na moje vprašanje, kam bodo šli kraji KS Vir na razpravo, mi je odgovoril, da v Dob.

Lepa reč. Rad bi vedel, kje kuhajo take nore zamisli, ali na izvršnem svetu ali na sestanku kake zmogocene stranke. Mene nič ne vprašajo, ne posvetujejo se s člani sveta KS, ne z zborom krajanov. Vse spajcijo sami. Kje je tu tako opevana demokracija. Prej smo živeli pod diktaturo klerikalizma, ki je dosti slabša od prejšnje.

Jaz grem v Dob lahko samo k maši ali pa na pogreb. Z dobskim županom pa se lahko pogovarjam v Jamarskem domu na Gorjuši in tudi se.

Res spadajo naselja KS Vir, torej Količevo, Vir in Podrečje pod dobsko faro in tudi sedež občine v stari Jugoslaviji je bil v Dobu. Seveda je od takrat minilo že 50 let. Kot da se od takrat ni nič zgodilo. Kaj nas res hočete poriniti za 50 let nazaj. Vse tri omenjene vasi so bile takrat majhne vasice. Danes pa teje KS Vir ca. 3.500 prebivalcev, to je ca. 8% prebivalcev občine Domžale. KS Vir je specifično delavsko naselje.

Krajevna skupnost Vir je danes verjetno najbolj komunalno urejena KS v občini. Imamo urejeno kanalizacijo, vodovod, telefon, elektrifikacijo, v dveh letih bodo vse ceste modernizirane in asfaltirane, tudi športni park bo v treh letih zgrajen, pa če občina Domžale primakne še kak dinar ali pa ne. Kraji Vir so s samoprispevki, prizadevnostjo in odrekanjem dosegli vse to. Dosegli bomo to, da KS Vir postane samostojna občina. Ne gremo kot privesek k Domžalam, pa tudi k KS Dob, ki obsega vasi Turnše, Češenik, Dob, Želodnik, Gorjušo, Laze, Brezovico, Žeje in Trojico ne. Z referendumom se bomo odločili za samostojno občino in ga ni, ki bi nam to prepričil.

G. Jože Lenič, predsednik Izvršnega sveta občine Domžale, tvoj intervju v Slamniku št. 16 pod naslovom »Predsednik se na ogled postavi« sem zbrano prebral. V njem je po mojem mnenju kup trapastih izjav. Izjavljaš, da si star 26 let in pol in da si najmlajši predsednik od vseh predsednikov izvršnih svetov vseh občin v republiki, ki jih je menda 56. Mislim, da si tudi najmanj izkušen. Govoriš, da je to politična funkcija. Danes je to res, zato je vse narobe. Po mojem bi se morala politika izvajati v skupščini. Izvršni svet pa naj bi bil strokovni organ, sestavljen iz strokovnjakov ne pa politikov. Dokler tega ne bomo dosegli, bo izvršni svet pač tak, kot je.

Še nekaj! Ne pišite, da glasilo Slamnik vsa gospodinjstva v občini Domžale dobivajo brezplačno. Napišite, da se glasilo finansira iz sredstev davkoplachevalcev.

Od uredništva zahtevam, da ta članek v celoti objavi. V nasprotnem primeru bo objavljen v Nedeljskem dnevniku, kjer me bodo kot vedno lepo sprejeli in bo šel članek, kako bi rekel, tako rekoč za med.

Pa lep pozdrav!
Predsednik sveta KS
Toma Brejca Vir
PAVEL GROS

Mali oglasi

INŠTRUIRAM matematiko, fiziko in osnove elektrotehnike. Telefon: 738-662.

INŠTRUIRAM, mehaniko, energetiko in termodinamiko za srednje šole. Telefon: 723-259.

Vse občane ponovno obveščamo, da lahko vse v zvezi

z objavljanim in dopisovanjem v glasilu »Slamnik«

urejajo v prostorih Skupščine občine Domžale na Ljubljanski cesti 69/1, v sobi št. 47.

AVTOPREVOZNIKI – vodim poslovne knjige, na željo pomagam tudi pri izterjavi. Ključite: (061) 731-195 od 17. do 18. ure.

V OKOLICI Preserij pri Radomljah kupim travnik. Telefon: (061) 727-745 vsak dan po 18. uri.

SKROMEN zaslužek nudim mlajši upokojeni industrijski šivilji (šivanje zaščitnih rokavic). Telefon: (061) 721-315.

V DOMŽALAH na Ljubljanski c. 14 sprejem v varstvo dva otroka.

Obrtniki, podjetniki!

S 1. 2. 1992 razširjam dejavnost davčnega svetovanja in vodenja poslovnih knjig, zato spet sprejemam nove stranke. Naslov: Maks Jeran, 61233 DOB, Turnše 25 telefon: 724-350

SERVIS ŠIVALNIH STROJEV KLANČAR

Preserje, Kajuhova n.h. (v bližini KEMISA) telefon: 723-324, 727-897 odprto od 10. do 12. ure in od 15. do 17. ure. NOVO: prodaja vseh vrst šivalnih strojev – novih in rabljenih

OBRTNIKI, knjigovodske storitve za vas opravlja knjigovodski servis. V prostorih Obrtnega združenja Domžale, Vir, Šaranovičeva 21, vsak dan od 16. do 18. ure.

ČE IŠČETE varstvo za svojega otroka, pokličite telefonsko številko: 731-070, Moravče.

INŠTRUIRAM angleščino za osnovne in srednje šole. Telefon: 712-715, Darja.

INŠTRUIRAM angleščino za osnovne in srednje šole. Telefon: 713-166, popoldne.

OBRTNIKI –

vodenje knjig, obračuni prometnih davkov, osebnih dohodkov; davčne napovedi. Telefon: (061) 733-034

FREE • FREE • FREE • FREE • FREE • FREE • FREE

ENGLISH GRAMMAR REVIEW

za domžalske srednješolce

The Center for English Language Domžale vabi študente na brezplačni enotedenski tečaj »pregled angleške slovnice«.

Pričetek bo v ponedeljek, 27. januarja 1992 ob 16. ali 18. uri. Vpis ni potreben.

INFORMACIJE 712-658

AC'CENT ON LANGUAGE, d.o.o., Domžale, Ljubljanska c. 36

Zbirno mesto bo v Ac'cent šoli na Ljubljanski c. 36, tečaj pa bo potekal v Ac'cent šoli in v Knjižnici Domžale.

Vabljeni!

NA VIRU se je zgubil lovski pes Aro – angleški seter bele barve z rjavimi vžigi. Če bi kdo kaj vedel o njem, naj sporoči na telefon 711-968.

POUČUJEM kitaro in klavir. Telefon: 712-923.

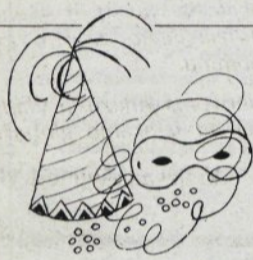
FASADNI cevni oder s plohi za gradnjo hiše ali fasade posodim. Telefon: 723-229.

Cvetličarna Dalia

Mengeš, Liparjeva 4

Odprta vsak dan od 9. do 19., ob sobotah od 9. do 18. ure. Lahko pokličete tudi po telefonu 738-588

TABORNIKI MORAVŠKE DOLINE

prirejajo

PUSTOVANJE

dne, 29. 2. 1992 s pričetkom ob 20. uri v Kulturnem domu v Moravčah. Najlepše maske bodo nagrajene. Ansambel »Slovenski kvintet« bo poskrbel za dobro razpoloženje, taborniki pa bodo poskrbeli za dobro hrano, pijačo in postrežbo.

VABLJENI

DELAVSKA UNIVERZA DOMŽALE, d.o.o.

Kolodvorska 6, 61230 DOMŽALE, tel.: (061) 711-082, tel.-fax.: 712-278

v drugem polletju

VPISUJE

v izobraževalne oblike za prekvalifikacijo ali dokvalifikacijo za poklice:

* ŽIVILSKI DELAVEC:

- mesar
- pek
- slaščičar

* GOSTINSKI DELAVEC:

- kuharski pomočnik
- pomožni natakar

* KMETIJSKI DELAVEC:

- gospodar
- kmetijski strojnik

* ŠOLA ZA NEGO:

- kozmetičar
- pediker

SEMINARJE IN TEČAJE:

- za voznike viličarjev
- higienskega minimuma
- računalništva: DOS, WORD, AVTOCAD
- strojepisni tečaj
- krojno-šiviljski tečaj
- varstvo pri delu

AVTO ŠOLO

POLIGLOT

tečajji tujih jezikov

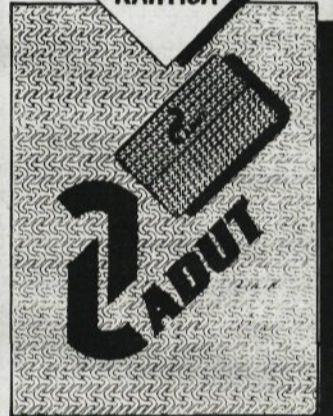
POMLAD 92

da bo srečanje s tujcem bolj sproščeno
da bo pogovor s poslovnim partnerjem učinkovitejši
da bo prebiranje tuje literature prijetnejše
da bo uspeh pri delu in v šoli večji
da bo zakladnica vašega znanja bogatejša

Poliglot, podjetje za izobraževanje, Ljubljanska 108, 61230 Domžale, tel.: 061/713-595

NAKUPOVALNA KARTICA

ENOSTAVNO
VARNO
PRAKTIČNO

INTERESANTI!
VSE INFORMACIJE
NUDI
razvojni zavod
domžale
TEL. (061) 713-783

AS DOMŽALE

PODJETJE ZA PROIZVODNJO IN POPRAVILO CESTNIH MOTORNIH VOZIL
LJUBLJANSKA C. 1, 61230 DOMŽALE, TEL.: (061) 721-804

- izdelava nadgradenj-kesonov za poltovorna in tovarna vozila
- izdelava in predelava nadgradenj na avtobusih in kombijih
- lakiranja, grafična in notranja oprema vozil
- VW servis in popravila ostalih osebnih vozil in kombijev
- prodaja rezervnih delov VW
- prodaja osebnih vozil VW, SEAT in OPEL po sistemu staro za novo
- prodaja traktorjev UNIVERZAL in ZETOR
- prodaja in nakup avtobusov in tovornih vozil

NOVO

v letu 1992 odpiramo v našem podjetju

menjalnico denarja

ENGLISH

»Your passport to the world«

ac'cent

on Language d.o.o.
LJUBLJANSKA 36
DOMŽALE 61230

The Center for English Language

vas vabi

na tečaje za odrasle na vseh stopnjah s pričetkom 10. 2. 1992.

Vpis je od 20. 1. do 7. 2. vsak delavnik med 15. in 19. uro v jezikovni šoli AC'CENT, d.o.o., Domžale, Ljubljanska 36. Tačaje vodijo »native speakers«.

INFORMACIJE 712-658

Prevajanje, lektoriranje, privatne lekcije.

AVTOMEHANIKA in KOVINSKA GALANTERIJA

Jože in Nada Zajc

Vir, Aljaževa 8 - 61230 Domžale, ☎ (061) 723-256 in 721-277

Popravila osebnih avtomobilov znamke

FIAT, ZASTAVA, R4, R5, GOLF itd.,

pranje motorjev

prodaja perforiranih trakov

Pooblaščen predstavniki za montažo, prodajo in vzdrževanje

SELECOM

hišne telefonske centrale

- ena ali dve telefonski liniji za štiri do osem priključkov

- SELECOM 2/6 - telefonska varnostna naprava

INFORMACIJE IN NAROČILA NA NASLOV: Marjan JERETINA, Sp. Jarše 38, 61230 DOMŽALE. Telefon: (061) 723-444

Kinološko društvo Domžale

obveščaja občane - lastnike psov, ki so zainteresirani šolati svojega psa, da bo

VPIS V TEČAJ za šolanje psov

v četrtek, 6. 2. 1992, od 16. do 17. ure v društvenem domu za Šumberkom (ob cesti Ihan-Vir).

Vse ostale informacije boste dobili pri vpisu v tečaj.

Vljudno vabljeni!

TVD Partizan Domžale

ima rekreacijsko vadbo za več oddelkov organizirano že vso šolsko sezono.

Morda pa še marsikateri CICIBANČEK ne ve, da lahko pridobi zdrave športne navade na domiselni, igrivi način pri športnih igricah vsak ponedeljek od 16.45 dalje v telovadnici Osnovne šole Šlandrove brigade Domžale.

Povabite svoje vrstnike in starše, da se dobite v telovadnici!

Prijetno je vaditi v večji skupini!

VABLJENI!

NOVO • NOVO • NOVO • NOVO • NOVO • NOVO

LAMINAT

Najbrž ste se že kdaj zelo jezili, ker je bil dokument, listina ali fotografija, ki jo večkrat vzamete v roke, zmečkana, obrabljena, morda celo uničena, vi bi jo pa še kako rabili.

Vsemu temu se lahko izognete, če tiskovino, fotografijo ali samo izrezek iz časopisa shranite (zapečatite) v poliestersko folijo, ki kakovosti tako zaščitenega dokumenta ne bo spremenila, pač pa bo izboljšala njegov videz, preprečila njegovo gubanje in uničenje, zagotovila obstojnost barv ter kljub zaščiti omogočila nadaljnje fotokopiranje. Tako obdelana tiskovina ali fotografija bo varna pred vodo in umazanijo, neobčutljiva za večkratno uporabo ter obstojna in enostavna za čiščenje.

Izkaznice, reklamne tiskovine, obvestila, jedilniki, ceniki, note, navodila, fotografije, prospekti, plakati, zemljevidi in še marsikaj bodo odslej obstojnejši, če jih boste plastificirali, saj so laminirani izdelki vsestransko uporabni in morda celo cenejši, kot pričakujete. Oglasite se torej v podjetju LAMINAT - JOŽE ZALOKAR, MENGEŠ, Partizanska 12b (tel. oz. faks 738-801).

KOŠARKARSKI KLUB
DOMŽALE

VABI NA
TRADICIONALNO

* PUSTOVANJE *

v soboto, 29. 2. in v torek, 3. 3.

obakrat ob 20. uri v hali Komunalnega centra Domžale

Pridite, zabavali se boste!

Informacije v pisarni ZTKO (hala KC) (telefon: 721-015).

Dragi narodni heroj Franc Avbelj-Lojko

Kruta in neusmiljena usoda je zopet posegla v naše že tako razredčene vrste in nam iztrgala dobrega tovariša, člana, borca, edinega narodnega heroja iz naše občine.

Mirno in tiho si odšel od nas, še poln raznih načrtov in idej, ki so te spremljale do zadnjega trenutka tvojega življenja.

Še iz šolskih klopi nam je znana zgodba o Petru Klepcu. Ljudski junak Peter Klepec s svojo legendo je simbol borbe za svobodo. Ta si v stiski in nevarnosti pridobil čudežno moč, da se neustrašen postavi v bran še tako močnemu sovražniku, z njim neusmiljeno obračuna in ga prežene z domačih tal. In tako bo obračunal z vsakim, ki bi se drznil stopiti na naša tla ter skruniti naše domove. V tej deželi na obeh bregovih Čabranke in Kolpe med temi čudovitimi ljudmi, si se kot Peter Klepec pognal v borbo za svobodo domovine tudi ti kot navaden borec, komandant Notranjskega odreda in komandant brigade Matija Gubca.

Po osvoboditvi si svoj dom ustvaril in Viru in z ženo Francko ter sinovoma Ladom in Janezom preživel pretežni del svojega življenja. Rad si obiskoval svoje bolne in zdrave soborce in jim po svojih močeh pomagal v njihovih stiskah.

Tudi mladini si posvetil del življenja in dajal nasvete na njih življenjski poti.

Bil si župan občine Domžale. V naši krajevni skupnosti si delal v raznih organizacijah, predvsem pri Rdečem križu in Organizaciji zveze borcev.

S tvojo smrtjo smo izgubili človeka, ki je bil neutrujen in delaven do zadnjega trenutka svojega življenja.

S tvojo smrtjo je v naših vrstah nastala

Narodnemu heroju Francu Avblju-Lojku

Ko smo se srečali s teboj kot častnim gostom na zadnji seji sveta krajevne skupnosti, ki je bila pred tednom dni, niti slutili nismo, da je to zadnje srečanje z našim dragim častnim občanom.

Zato nas je tvoja nenadna smrt še bolj prizadela.

Težko je izgubiti človeka, ki je bil ustvarjen član samoupravnih organov Krajevne skupnosti in s svojo delavnostjo, vztrajnostjo in pogumom dajal vodilni ton razvoju Krajevne skupnosti Vir.

Kjer je bilo treba, si prijel za delo in tako dajal zgled mlajšim, da smo skupaj zgradili ta lepi kraj.

praznina, ki je ne more nihče drug zapolniti.

Ob izteku tvoje bogate življenjske poti se ti zahvaljujemo za tvojo požrtvovalnost in nesebično delo v korist naše organizacije in krajanov.

Naj ti bo lahka slovenska zemlja, katere popolne osvoboditve nisi uspel dočakati.

Ženi Francki, sinu Ladu in Janezu z družinama pa izrekamo globoko sožalje.

Krajevna organizacija
Zveze borcev VIR

Potrebujete morda tapetniške usluge:

- obnovo sedežnih garnitur,
- dekoriranje prostorov (tapete, zavese, tapison, itison)

TAPETNIŠTVO & DEKORACIJE SEVER

Šmarca, Pibernikova 23, Kamnik, tel.: 813-951

PRIČAKUJEMO VAS!

Če razmišljate marketinško, če nameravate osvojiti tržišče, prodreti med uspešne, potrebujete za realizacijo vaših idej tudi sodoben design. Mogoče vam bomo pri tem pomagali mi. SMO

studio301

studio za grafično oblikovanje

Vse v zvezi s tiskovinami - od vizitke, dopisnih papirjev, reklamnih letakov, katalogov, prospektov, embalaže, oglasov in podobno, je naša dejavnost.

Obiščite nas - pogovorili se bomo, prikazali vam bomo možnosti računalniškega oblikovanja in kako je čas za realizacijo postal kratek.

Čas pa je denar - vedno več denarja.

Pričakujemo vas od 09:00 do 14:00 na naslovu:

studio301

Ljubljanska 34 / II.nadstropje
(nasproti AGROBARA)
61230 Domžale
Telefon/Telefax 723-014

JUS d.o.o.
DOMŽALE
T. Tomšiča 9
61230 DOMŽALE

DELOVNI čas:
od 10. do 12. in
od 16. do 18. ure

☎ (061) 771-641

(061) 721-763

POSREDNIŠKA
PRODAJA IN
ODKUP VOZIL:

LEASSING vozil: Mercedes, Audi, Opel, Volkswagen, Citroen, Daihatsu (40% polog tov. cene + kasko + prom. davek + registracija, ostalo vključeno z carino na 3 leta)

RENT A CAR: najemamo in oddajamo vozila

AVTO ŠOLA: teoretično in praktično usposabljanje voznikov motornih vozil »B« kat.

POZOR:
Ura vožnje samo 320 SLT!

Socialdemokratska
prenova (SDP) Domžale

Smo generacija, ki vsak dan posebej stoji pred zgodovinskimi dogodki.

Ne moremo mimo,
Ne moremo ostrati neprizadeti,
ne smemo stati ob strani.

Skupaj s tistimi, ki razmišljajo o jutri, o razvoju, o poteh in stranpoteh nove države Slovenije, želimo iskati boljše rešitve. Zato bomo pripravili več pogovorov, na katere vabimo vse, ki hočejo biti zraven in svoja mnenja soočati z drugimi, na **debatne večere**.

Prvi bo v četrtek, 30. januarja 1992 ob 18. uri v večnamenskem prostoru knjižnice Domžale.

Z dr. Rastkom Močnikom (profesor sociologije kulture na filozofski fakulteti in predsednikom socialdemokratske unije) in mag. Francem Križaničem (sodelavec Bajtovega inštituta in član predsedstva SDP) se bomo pogovarjali na temo: »Prispevek h kritiki demokratske vladavine«.

Za socialno pravično družbo in boljši jutri.

VABLJENI!

VRTNARSKO TEHNIČNA
TRGOVINA
JURČEK

Delovni čas od 8. do 19. in ob sobotah od 8. do 13. ure

NUDIMO VAM:

veliko izbiro zaščitnih sredstev za vrt,
polja in sadovnjake
vrtne sedežne garniture
vse vrste semen, čebulic in trav (iz uvoza)
zemlje za dognojevanje in presajanje
okrasne lončke, korita in stojala za rože
motorne in električne kosilnice ter
kultivatorje
domače orodje in orodje znanega
proizvajalca
vrtne opreme GARDENA

Hrana za domače živali
vse za vaše hišne ljubljence

Agronomija Snežana Pak vam bo strokovno svetovala pri izbiri zaščitnih sredstev za sadovnjak, vrt in polje.

Stranska ul. 9, 61230 Domžale, tel.: 061/723-021

ZAHVALA

V šestinšestdesetem letu nas je zapustil naš dragi mož, oče, ded in stric

Maks Burkeljca

po domače Vahov oče
iz Selc nad Blagovico

Ob boleči izgubi se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, znancem in prijateljem za izrečeno sožalje, darovano cvetje in številno spremstvo na njegovi zadnji poti. Zahvaljujemo se tudi gospodoma župnikoma za lep pogrebni obred, pevcem za zapete žalostinke ter govorniku za besede slovesa.

Vsi njegovi

Delo, skrb, trpljenje
tvoje je bilo življenje

ZAHVALA

Ob boleči izgubi našega dragega moža, ata, starega ata, strica

Staneta Burica

gostilničarja iz Dragomlja

se zahvaljujemo sorodnikom, prijateljem in znancem za darovano cvetje, za ustna in pisno izražena sožalja in številno spremstvo na njegovi zadnji poti. Zahvala dr. Mojci Zajc in patronažni sestri Jelki za nego in lajšanje trpljenja. Zahvaljujemo se g. župniku za opravljen pogrebni obred, g. Ivanu Kepicu za poslovljni govor, pevcem okteta bratov Pimat in gasilcem. Vsem in vsakemu posebej še enkrat iskrena hvala.

Vsi njegovi

Ljubil si življenje, ljubil si svoj dom,
prezgodaj si odšel v večni dom,
v grobu mirno spiš,
a v domu našem je praznina

ZAHVALA

V sedeminšestdesetem letu starosti nas je zapustil naš dragi mož, oče in stari oče

Valentin Bratun

iz Drtije pri Moravčah

Iskreno se zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem, sosedom in znancem za sožalja, podarjeno cvetje ter vsem, ki ste ga pospremili na njegovi zadnji poti. Hvala kolektivu Termit Moravče za poslovljni govor in denarno pomoč, pevcem iz Moravč ter g. župniku za pogrebni obred.

Vsi njegovi

ZAHVALA

V petinšestdesetem letu nas je zapustil naš dragi

Franc Marn

iz Brezij pri Dobu

Iskreno se zahvaljujemo za izrečena sožalja, darovano cvetje, svete maše, sveče in drugo pomoč ter za spremstvo na njegovi zadnji poti. Hvala gospodu dr. Pevcu za dolgoletno zdravniško pomoč. Hvala gospodu župniku Znidarju za besede slovesa in lep pogrebni obred. Iskrena hvala tudi družinam Zavbi, Jeretina, Lončar in g. Stanetu Maselju. Hvala govornikom društva Miran Jarc Škocjan in podjetju Napredek Domžale za besede slovesa in pomoč. Zahvaljujemo se tudi Gasilskemu društvu Studenec in praproščakom iz drugih gasilskih društev ter pevcem Tosame. Vsem skupaj še enkrat iskrena hvala.

Vsi njegovi

V joku svojo izgubo
človek Bogu toži:
slavec, drobni slavec
pa veselo kroži.
S. Jenko

ZAHVALA

Zapustil nas je naš dobri oče, stari oče, brat in stric

Janko Šlibar

po domače Valentov Janko

Zahvaliti se želimo vsem, ki so ga imeli radi in so ga obiskovali v boleznih, predvsem g. župniku in g. Mirotu Šlibarju. Posebno zahvalo smo dolžni medicinski sestri Olgi Pavlin, ki je ves čas njegove boleznih bedela nad njim in ga opogumljala. Zahvala velja tudi dr. Pevcu. Za lepo slovo na njegovi zadnji poti se moramo zahvaliti: g. kaplanu, g. Šlibarju, stobovskemu gasilcem, pevcem Stobovskega okteta, trobentaču za Tišino in vsem, ki ste ga spremljali na zadnji poti. Hvala za vsa sožalja in za vso pomoč v teh težkih trenutkih.

Zalujoci vsi njegovi

ZAHVALA

Ob izgubi dragega moža

Matije Žeraka

se najlepše zahvaljujem vsem sorodnikom, prijateljem, sosedom in znancem, ki ste ga pospremili na njegovi zadnji poti. Posebna zahvala dr. Grošlju, družini Majcen za nesebično pomoč v težkih trenutkih, godbeniku za žalostinko, gospodu župniku za poslovljni obred in govorniku za lepe besede slovesa.

Naj počiva v miru.

V žalosti: žena Marija

2. februarja 1992 bo minilo leto,
odkar smo se poslovili od

Franca Capudra

iz Lukovice

predanega kulturnega delavca, katerega sadovi prizadevanja na kulturnem in drugih področjih so še vedno živo med nami.

Spominjamo se te in hvala ti, dragi France!

Sodelavci in prijatelji

Delo, skrb, trpljenje,
Tvoje je bilo življenje

ZAHVALA

Ob boleči in nenadomestljivi izgubi naše drage in dobre mame, babice, prababice in tete

Frančiške Mihelčič,

rojena Svetlin, p.d. Krušnikove mame
iz spodnjega Tustanja pri Moravčah

se iskreno zahvaljujemo sosedom, sorodnikom, prijateljem in znancem za podarjeno cvetje, izrečena sožalja, darovane svete maše in darove za cerkev ter številno spremstvo na njeni zadnji poti. Najlepša hvala pevcem za ganljivo zapete žalostinke, gospodu župniku za pogrebni obred in dr. Đuricu. Vsem, ki ste bili ob izgubi naše mame z nami, še enkrat lepa hvala.

Vsi njeni

ZAHVALA

Ob izgubi našega dragega moža, ata,
starega ata, brata, strica

Franca Orehka

Pngrčovega ata iz Gorjuše

se zahvaljujemo vsem za podarjeno cvetje, izraze sožalja ter spremstvo na njegovi zadnji poti. Hvala g. Opaškarju za poslovljni govor, gospodu kaplanu za lepo opravljen pogrebni obred ter upokojskemu zboru za ganljivo zapete pesmi. Zahvaljujemo se tudi dr. Pevcu in patronažni sestri Bojani za lajšanje bolečin med njegovo boleznijo.

Vsem še enkrat iskrena hvala.

Vsi njegovi

ZAHVALA

V enainosemdesetem letu nas je zapustila naša draga mama, babica, prababica in sestra

Marija Krajšek

rojena Zdravič
iz Ihana

Iskreno se zahvaljujemo vsem za ustno in pisno izražena sožalja, za darovano cvetje in sveče. Hvala vsem, ki ste jo pospremili na njeni zadnji poti. Zahvaljujemo se osebju Doma upokojevcem Domžale ter dr. Zajčevi za skrb in nego. Hvala cerkvenim pevcem in gospodu župniku za pogrebni obred.

Vsi njeni

Srce je Tvoje dalo vse, kar je imelo,
nobene bilke zase ni poželo

ZAHVALA

Ob boleči izgubi naše drage žene,
mami, babi, prababi, sestre, tete,
tašče in prijateljice

Uršule Slabič,

roj. Habič,
iz Domžal, Jelovškova 7

Vsem, ki ste jo tako številno pospremili na njeni zadnji poti, ji darovali cvetje in prižgali svečke toplja zahvala.

Vsi njeni

Ni smrt tisto, kar nas loči,
in življenje ni, kar družiti nas.
So vezi močnejše. Brez pomena
zanje so razdalje, kraj in čas.

Vsakovečna dragih je bližina.
Smrt je le združitve na večer.
Zemlja skupno je pribražiče
in poslednji cilj vseh nas je mir.

Mila Kačičeva

ZAHVALA

V šestinosemdesetem letu je kot lučka ugasnila
naša najdražja mami, omica, sestra in teta

Štefanija Vidmar

Finči

roj. Jeglič

Iskreno se zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem in sosedom za tolažilna besede, darovano cvetje in številno spremstvo na njeni zadnji poti. Iskrena hvala zdravnici dr. Zajčevi in osebju Zdravstvenega doma Domžale za dolgoletno skrb, gospodu kaplanu za pogrebni obred in pevcem okteta Tosama za ganljivo zapete pesmi. Vsem in vsakomur posebej, ki boste, tako kot mi, našo drago Finčo ohranjali v lepem spominu. HVALA.

Stanka, Lili, Bojana, Milan, Blaž in Gaj

ZAHVALA

V sedeminsedemdesetem letu nas je zapustila draga mama in stara mama

Stanislava Zupan

roj. Drobež
iz Podstrani

Iskreno se zahvaljujemo vsem sosedom, sorodnikom in prijateljem, ki ste nam kakorkoli pomagali v teh trenutkih in jo spremljali na njeni zadnji poti. Zahvaljujemo se vsem, ki ste namenili darove za svete maše, sveče in cvetje za na njen grob. Iskrena hvala vsem za izrečeno sožalje, govornici organizacije zveze borcev ter moravskim pevcem za zapete žalostinke ob njenem grobu.

Vsi njeni

ZAHVALA

V osemdesetem letu starosti nas je zapustil naš dragi ata, stari ata, pradedek, brat in stric

Ferdinand Starin

iz Ihana

Ob boleči izgubi se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem, sodelavcem Farme Ihana, predsedstvu OGD Domžale in znancem za ustno in pisno izražena sožalja, cvetje, sveče in darove v korist cerkve. Posebno se zahvaljujemo dr. Mojci Zajc in dr. Martinu Farkašu za nego in skrb pri zdravljenju. Hvala gospodu župniku za lepo pogrebno svečanost. Iskrena hvala govorniku Tonetu Šajerju za poslovljne besede, praproščakom in pevcem za lepo zapete pesmi ob njegovem slovesu. Hvala vsem, ki ste ga v tako velikem številu pospremili na njegovi zadnji poti.

Vsi njegovi

Ljubil si zemljo, ljubil si dom,
zapustil sledove si Tvojih pridnih rok,
tiho si odšel

ZAHVALA

Prenehalo je biti plemenito srce našega
ljubljenega moža, brata in strica

Antona Sršena

iz Depale vasi

Iskrena hvala vsem sorodnikom, dobrim sosedom, prijateljem in znancem za izražena ustna in pisna sožalja, cvetje in sveče ter darove za cerkev ter za številno spremstvo na njegovi zadnji poti. Zahvaljujemo se pevcem Okteta bratov Pimat za ganljivo zapete žalostinke, gasilcem, gospodu dr. Antonu Struklju za lepe poslovljne besede ter obema gospodoma za lepo opravljen pogrebni obred.

Vsem in vsakomur posebej še enkrat iskrena hvala.

Zalujoca žena Francka

ZAHVALA

Ob boleči izgubi našega draga moža, očeta in deda

Franca Avblja
– Lojka

Smo hvaležni, ki ste ga imeli radi in ga pospremili na njegovo zadnjo pot, njegov grob pa prekrili s cvetjem. Hvala tudi vsem, ki ste nam izrekli besede sožalja in tolažbe.

Žalujoci: vsi njegovi

ZAHVALA

Mnogo prezgodaj nas je zapustil dragi mož, ati, dedek in tast

Janez Videmšek (st.)

mesarski mojster v pokoju iz Doba pri Domžalah

Najlepše se zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem, sosedom in znancem za izrečena sožalja, podarjeno cvetje ter vsem, ki ste ga v tako velikem številu pospremili na njegovi zadnji poti. Iskrena hvala Lovski družini Domžale, Zdravstvenemu domu Domžale za ves trud, še posebej dr. Starbki in dr. Kovačevi. Iskrena hvala g. župniku za poslovilni obred. Ati, vedno in povsod boš z nami!

Tvoji neutolažljivi

Odšla si mirno, a vedno boš nekje v nas, saj je vse življenje bežno in vse nekoč pogoltno čas.

J. Jamnik

ZAHVALA

Zapustila nas je naša dobra in skrbna mama in stara mama

Rozalija Hrovat

rojena Sever iz Domžal

Iskreno se zahvaljujemo vsem sorodnikom in prijateljem, ki ste nam v težkih dneh pomagali in nam stali ob strani. Hvala vsem, ki ste nam izrekli sožalje, darovali za maše, podarili cvetje in sveče ter jo pospremili na njeni zadnji poti.

Vsi njeni

Ljubila si življenje, ljubila si svoj dom, a tiho in brez slovesa si odšla v večni dom. V grobu mirno spiš, v domu našem je praznina in v srcih naših bolečina.

ZAHVALA

V devetipetdesetem letu starosti nas je nenadoma zapustila naša draga mama, stara mama, sestra in teta

Marija Vesel

iz Krtine

Iskrena hvala vsem sorodnikom, znancem in prijateljem za izrečeno sožalje, podarjeno cvetje ter veliko spremstvo na njeni zadnji poti. Prirčna hvala tudi gospodu župniku, OKTETU TOSAMA ter sosedom Ravnikar, Lukman in Soar, ki so nam ob težkih trenutkih stali ob strani. Vsem še enkrat iskrena hvala.

Vsi njeni

Hitel bo čas. Nenehoma bo hitel čez blesk morja, čez bleđi sij gore, čez reko in skoz gozd, kjer blodi spev pokojnikov, ki v nas naprej žive.

(V. Hugo)

Globoko pretreseni ob boleči izgubi naše drage

Klavdije Popelar

se zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem, sodelavcem, znancem, ki so nam ob težkih trenutkih stali ob strani, nam finančno pomagali, prižigali svečke in njen prerani grob zasuli s cvetjem, ki ga je tako ljubila. Hvala pevcom komornega zbora LEK za občuteno zapete žalostinke. Zahvaljujemo se g. župniku za lepo pogrebno svečanost. Iskreno se zahvaljujemo vsem, ki ste v tako velikem številu prišli od blizu in daleč, se priklonili njenemu spominu in jo spremili na zadnji poti. Zahvaljujemo se vsem, ki ste nam ustno ali pisno izrekli sožalje.

Njeni: Lojze, Primož, Andraž

ZAHVALA

V osemnosedesetem letu starosti nas je zapustila naša draga mama, stara mama, babica in prababica

Ana Zupan

roj. Savinšek iz Preserij pri Radomljah

Iskreno se zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem za izrečeno sožalje, podarjeno cvetje in spremstvo na njeni zadnji poti. Hvala tudi vsem, ki ste darovali za maše in obnovo naše cerkve. Posebno se zahvaljujemo gospodu župniku Alojziju Golobu za ganljive besede ob slovesu in za pogrebni obred. Iskrena hvala vsem sosedom, ki ste jo obiskovali v času njene hude bolezn, še posebno gospe Albin Gradišar. Hvala tudi praproščakoma društva upokojencev in ZB Radomlje.

Vsi njeni

Ne jokajte na mojem grobu, le tiho k njemu pristopite, spomnite se, kako trpel sem in večni mir mi zaželite.

ZAHVALA

V štiriinpetdesetem letu nas je po hudi bolezni zapustil naš dragi mož, oče, dedek, brat in stric

Peter Aleksič

Vsem, ki ste bili v dneh slovesa z nami, se iskreno zahvaljujemo. Posebej iskrena hvala sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem za izrečena sožalja, darovano cvetje in spremstvo na njegovi zadnji poti. Zahvaljujemo se njegovim sodelavcem iz Papirnice Količevo za nesebično pomoč, hvala tudi sodelavkam iz Induplati. Zahvaljujemo se tudi g. kaplanu iz Doba za lep pogrebni obred, hvala Oktetu Tosama za ganljivo zapete žalostinke in govornikom za poslovilne besede. Vsem in vsakomur posebej, ki ste bili v dneh slovesa od našega dragega Petra z nami, še enkrat iskrena hvala!

Njegovi: žena Nada, sinova Boris in Zdravko z družino ter drugo sorodstvo

Solza, žalost, bolečina te zbudila ni, a ostala je tišina, ki močno boli.

ZAHVALA

V osemindvajsetem letu starosti nas je nenadoma, mnogo prezgodaj, zapustil predragi sin in brat

Darko Zajc

iz Domžal, Ljubljanska 91

Iskreno se zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, sodelavcem, prijateljem in znancem, ki so nam nudili nesebično pomoč. Hvala vam za podarjeno cvetje, izrečena sožalja in darovane maše. Zahvaljujemo se diskontu PKB Trzin za denarno pomoč. Hvala vsem, ki ste ga pospremili na njegovi zadnji poti v poslednji dom. Hvala gospodu župniku iz Domžal, Oktetu bratov Pirnat, cerkvenim pevcom in gospodu župniku v Sentožboltu za pogrebni obred in lepe poslovilne besede. Iskrena hvala govornikom Cirilu Smrkolju in Darkovemu sodelavcu za poslovilne besede ter pogrebem iz Sentožbolta za trud.

Žalujoci: mami, sestra Anka z družino in vsi njegovi

Čprav Te smrt je iz sredine naše vzela, še vedno Te ljubezen v naših srcih bo grela.

V SPOMIN

Minilo je žalostno leto, od kar nas je prezgodaj zapustil naš nepozabni

Marko Štefan

iz Krašč pri Moravčah

Vsem, ki ste ga ohranili v spominu in postojite ob njegovem grobu, prinašate rože ter mu prižigate svečke – hvala.

Vsi njegovi

Vsi bodo dosegli svoj cilj, le jaz ga ne bom...

ZAHVALA

Ob nenadni in boleči smrti našega dragega

Srečka Antoniča

s Prevoj

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, znancem in prijateljem, še posebej pa sosedom, za nesebično pomoč, izrečena sožalja in besede tolažbe ter podarjeno cvetje. Posebej se želimo zahvaliti kolektivoma Napredek Domžale in AMŽ Slovenije za denarno pomoč in poslovilne besede ter g. župniku Andreju Steletu za opravljen obred. Od srca še enkrat hvala vsem, ki ste ga pospremili na zadnji poti in nam v teh težkih dneh stali ob strani.

V imenu vseh njegovih žena Mira s sinom Rokom

Ni več trpljenja ne bolečine, življenje je trudno končalo svoj boj

ZAHVALA

Po dolgi in hudi bolezni nas je za vedno zapustila naša draga žena, mama in stara mama

Jožefa Lipovšek

rojena Klemen, do domače Pecmanova mama iz Gaberja nad Blagovico

Ob boleči izgubi naše mame se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, znancem, sosedom in prijateljem za vso izkazano pomoč, izrečeno sožalje, cvetje, sveče in darove za svete maše ter za številno spremstvo na njeni zadnji poti. Prirčna hvala dr. Farkašu za dolgoletno zdravljenje in sestri Jermi Markovšek. Iskrena hvala pevcom LIPA iz Trojan, g. Tonetu Florjančiču za ganljive poslovilne besede ob odprtem grobu in gospodu župniku za pogrebni obred. Vsem in vsakomur posebej, ki ste bili v dneh slovesa od naše mame z nami, še enkrat iskrena hvala.

Vsi njeni domači

Solza bo oko rosila, dokler nas ne bo združila.

V SPOMIN

Minilo je petnajst let, odkar nas je vse prezgodaj zapustila naša nepozabna

Milka Štempihar

por. Hrovat iz Domžal

Vsem, ki ste jo ohranili v spominu in postojite ob njenem grobu, hvala.

Njeni domači

Z nami boš živel v srcih še naprej, ker ljubezen trajna nima mej.

ZAHVALA

V oseminštiridesetem letu življenja nas je zapustil dragi mož in oči

Janez Grmek

iz Domžal

Iskreno se zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem, znancem in sostanovalcem ter družini Zupančič. Vzgojnovarstveni organizaciji Domžale, Arboretumu Volčji potok in kolektivu trgovine Kovinar za podarjeno cvetje, denarno pomoč in spremstvo na njegovi zadnji poti. Iskrena hvala župniku za lep pogrebni obred, pevcom za zapete žalostinke in g. Matjažu Zibertu za odigrano Tišino. Vsem še enkrat iskrena hvala.

Žalujoci: žena Anica, sinova Jani in Robi

ZAHVALA

V enainšestdesetem letu nas je po hudi bolezni zapustila naša draga

Jilijana Koritnik

roj. Remic iz Domžal

Ob težkem trenutku se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem za izrečeno sožalje, cvetje in svečke ter spremstvo na njeni zadnji poti. Posebna zahvala dr. Hacetu za zdravstveno oskrbo v zadnjih dneh njenega življenja ter gospodu župniku za lepo opravljen pogrebni obred.

Vsi njeni

Utihnil je Tvoj glas, ostalo je Tvoje srce, ostali so sledovi pridnih rok in kruto je spoznanje, da se ne vrneš več!

ZAHVALA

Poslovili smo se od naše drage mame

Pepce Hribar

rojene Dolničar

Zahvaljujemo se vsem sorodnikom, prijateljem, sosedom in znancem za ustna in pisna sožalja, darovano cvetje in sveče ter spremstvo na njeni zadnji poti. Hvala lepa moškemu pevskemu zboru Društva upokojencev Domžale za zapete žalostinke, podjetju Papirnica Količevo, ter gospodu župniku za lepo opravljeni pogrebni obred. Obenem se iskreno zahvaljujemo sosedu Mariji Končan za pomoč naši mami med njeno boleznijo. Vsem še enkrat iskrena hvala.

Hčerka Pepca in vsi njeni

Iz programov društev in Zveze

V obdobju, ko vsebinsko in praktično že potekajo priprave za izvedbo načrtovanih aktivnosti na področju ljubiteljske kulturne dejavnosti v naši občini, je verjetno prav, da razgrnemo pred bralce vsaj delček načrtovanega za letošnje leto. Zveza kulturnih organizacij občine Domžale se bo z organizacijo in izvedbo kulturnih prireditvev vključevala tako v občinski prostor kot tudi v širši – na področju Gorenjske in v okviru programa ZKO Slovenije.

Seveda je prav, da se ob vseh

gospodarskih težavah vendarle zavedamo pomena združevanja ljudi v kulturnih društvih in skupinah ter temeljnega poslanstva ZKO, ali je spodbujanje kulturne ustvarjalnosti, kulturna vzgoja in izobraževanje ter posredovanje in varovanje kulturnih vrednot.

Glede na dejavnost društev in skupin ter prireditve ki jih bodo organizirali in na njih predstavili svoje dosežke, bo Zveza organizirala prireditve, ki bodo namenjene pregledu in ovrednotenju aktivnosti društev

v naši občini, prav tako pa tudi prireditve iz programa ZKO gorenjskih občin in ZKO Slovenije.

Za skupine, ki delujejo na glasbenem področju, bo zveza pripravila in soorganizirala srečanja odraslih pevskih zborov, reviji otroških in mladinskih zborov ter srečanje pihalnih orkestrorov in plesnih skupin.

Seveda pa moramo upoštevati, da se bo večina od petnajstih odraslih pevskih zborov predstavila na samostojnih koncertih in v okviru drugih prireditvev, kar velja tudi za instrumentalne skupine – godbe, simfonični orkester in tamburaše.

Na gledališkem področju bo v letošnjem letu kar pestro, saj društva načrtujejo in pripravljajo sedem premiernih uprizoritev.

Tudi na drugih področjih ljubiteljske kulturne dejavnosti bo zanimivo pa naj bo to folklorna in plesna dejavnost ali pa likovno in foto ter filmsko ustvarjanje.

Solska kulturna društva bodo tudi v letošnjem letu pomemben nosilec pri oblikovanju in popestritvi amaterskega kulturnega utripa.

Ker bomo v Slamniku še pisali o delu kulturnih društev in Zveze kulturnih organizacij občine Domžale, strnimo tokratni prispevek z napovedjo in vabilom na prireditve, ki bodo v pr-

vih mesecih letošnjega leta.

V počastitev Prešernovega dneva bo več prireditvev, osrednja občinska pa bo 6. februarja v OŠ Šlandrove brigade.

Kar štirje pevski zbori pripravljajo jubilejne koncerte. Prvi bo v Lukovici, saj je bilo

kulturno društvo Janko Kersni ustanovljeno pred štiridesetimi leti, moški pevski zbor pa deluje že 30 let.

Oktet bratov Pirnat praznuje letos 35 let nastopanja, mešan pevski zbor Svoboda iz Mengše 20 let in mešani zbor Zdravstvenega doma Domžale 10 let. Gledališke skupine bodo uprizorile:

Poročil se bom s svojo žen – Blagovica
Veriga – Janko Kersnik, Lukovica

Hlapci – Franc Kotar, Trzin
Vdova Rošlinka – Svoboda Mengeš

Da bo vse to, kar je v skopih besedah zapisano, uresničeno se moramo zavedati zagnanosti, volje in truda, žrtvovanja in časa, ki ga namenjajo društveni delavci za amatersko kulturno dejavnost.

Stobljanski oktet med božičnim koncertom pred baročnim oltarjem v škocjanski cerkvi.

Uredniški odbor se vsem, ki so pomagali pri urejanju in s svojimi prispevki pomagali, da je SLAMNIK lahko redno izhajal, iskreno zahvaljuje.

Uredništvo

V zvezi s to sliko, ki smo jo objavili v prejšnji številki Slamnika, je uredništvo poklicala Ana Ručigaj in povedala, da je nastala leta 1932 nekje v Mengšu. Na njej so konjeniki, ki so vozili mengeški veliki zvon, nekaj jih je celo spoznala. Od leve proti desni so: njen oče Jože Ručigaj-Urban, Anton Borc-Smrekov, Valentin Testen-Novakov in Jože Dimc-Šimnov vsi iz Loke. Ručigajeva je doma našla enako sliko s pripisom zadaj: Vožnja velikega zvona v Mengšu 1932.

Anonimni alkoholiki – preambula

Anonimni alkoholiki so skupnost moških in žensk, ki drug z drugim delijo izkušnje, moč in upanje, da bi rešili skupni problem in pomagali ozdraviti alkoholizem.

Edini pogoj za pripadnost skupnosti je želja, da bi prenehal/a piti.

Ne pobiramo nikakršne članarine ali pristojbin. Vzdržujemo se s pomočjo lastnih prostovoljnih prispevkov.

Skupnost AA ni vezana na nobeno vero, stranko, sekto, organizacijo ali ustanovo: ne udeležujemo se javnih diskusij niti ne zavzemamo stališč do kakršnihkoli spornih vprašanj.

Naš glavni namen je, ostati trezen/a in pomagati drugim alkoholikom k treznosti.

Kaj je alkoholizem?

Alkoholizem je eden od največjih zdravstvenih problemov naše dobe, ki ne škoduje samo alkoholikom. Za posledicami

alkoholizma trpijo tudi mnogi drugi: družinski člani, sodelavci na delovnem mestu, ljudje na cesti.

Zdravniki in znanstveniki si že dolgo prizadevajo najti

splošno veljavno razlago za vzroke alkoholizma.

Svetovna zdravstvena organizacija pri Združenih narodih je razglasila alkoholizem za bolezen, kar priznava tudi naša država.

Anonimni alkoholiki se glede na svojo preambulo ne udeležujejo javnih razprav o alkoholizmu.

Možnost ozdravitve

Navedeni podatki veljajo za ZDA in Kanado:

člani skupnosti, ki so s pomočjo programa AA trezni od

enega do pet let, imajo 86% možnosti, člani, ki so trezni več kot pet let, pa imajo 92% možnosti, da bodo abstinenti še naprej, seveda pod pogojem, da v skupnosti ostanejo.

Kdo je alkoholik?

Skupnost AA prepušča odgovor na to vprašanje vsakemu posamezniku. Samo on sam ali ona lahko popolnoma neodvisno ugotovi, ali je alkohol resnično postal problem v njegovem ali njenem življenju. Spodnji vprašalnik pa lahko pomaga pri odločitvi.

Sreča v nesreči v Lukovici

Če na vsem lepem tovornjak podre steno in v kuhinjo pogleda povsem neznan šofer, ni kar tako. To se je zgodilo pri Cerarju v Lukovici. Ko sta Ančka in France nekaj minut pred deveto uro dopoldne, še v miru popila kavo in na srečo odšla iz kuhinje, se je hiša nenadoma stresla, zagrmelo je in stena se je skupaj z vogalom kuhinje podrla.

Šofer tovornjaka podjetja SCT Ljubljana bi se bil zaletel v osebni avtomobil, ki je zavijal čez cesto v zdravstveni dom. Temu se je izognil tako, da je izbral malce manj usodno rešitev. Zaletel se je v Cerarjevo hišo. Zelo nenavadno je bilo srečanje šoferja s Cerarjevo družino. Slika nam kaže, kako zelo je nevarno življenje ob tako prometni cesti. Na srečo nezgoda to pot ni zahtevala življenj. Na hiši je nastalo okrog 600.000 tolarjev škode. Vendar je ni mogoče dobro popraviti, saj je precej razpokana. Cerarjev France, tako mu namreč pravijo domačini, je hišo v glavnem že popravil. Malo za šalo malo zares pa dodaja, da bo nekatere prostore zaradi razpok v stenah in stropu odslej lahko uporabljal le še za letno rezidenco.

S. S.

Anonimni alkoholiki

Srečujemo se:

– v Ljubljani, Smoletova 16, KS Bežigrad, ob ponedeljskih in četrkih od 19. do 21. ure.
– od 1. 2. 1992 tudi v Domžalah, Ljubljanska 34, v prostorih Karitasa, vsako sredo od 19. do 21. ure.

Vas zanimajo naše izkušnje?

Pokličite nas: (061) 311-524 (061) 451-022 (061) 319-322 (061) 714-238

ali nam pišite AA – 61116 – p.p. 12

slamnik

Slamnik je glasilo občine Domžale in je nadaljevalec tradicij časopisa Domžalec, ki je izhajal v letih 1925 (5 številka), 1929 (2 številki), 1934 (1 številka), 1935 (1 številka). Domžalec je izšel še v letu 1958 (1 številka), nato pa je 5. 11. 1962 pričel izhajati Občinski poročevalec in je redno izhajal vse do 21. marca 1991, ko se je preimenoval v Slamnik.

Glasilo izhaja mesečno, vsa gospodinjstva v občini ga dobivajo brezplačno.

Glasilo ureja uredniški odbor v sestavi:

Stane STRAŽAR, glavni in odgovorni urednik ● Jurij BERLOT, Slovenska kmečka zveza – Ljudska stranka ● Franc CERAR, neodvisni ● Martin GROŠELJ, Liberalno demokratska stranka ● Janez HRIBAR, Slovenska kmečka zveza – Ljudska stranka ● Igor LIPOVŠEK, SDP – Socialdemokratska prenova ● Ada LOVŠE, Socialistična stranka ● Cveta ORAŽEM-ZALOKAR, Socialdemokratska prenova ● Bogdan OSOLIN, Slovenski krščanski demokrati ● Milan PIRMAN, Liberalno demokratska stranka ● Janez STIBRIČ, Slovenska demokratična zveza – Narodna demokratska stranka ● Matjaž

VOVK, Slovenska demokratična zveza – narodna demokratska stranka.

Glavni in odgovorni urednik Stane STRAŽAR, tel. 711-832.

Glasilo izhaja v nakladi 16.000 izvodov in ga tiska Tiskarna ljudske pravice Ljubljana.

Rokopise (osmrtnice, zahvale, oglase, razpise in objave) oddajte v tajništvo predsedstva Skupščine občine Domžale, Ljubljanska ul. 69/L. Rokopisov in fotografij uredništvo ne vrača.

Glasilo je na podlagi sklepa Izvršnega sveta Republike Slovenije oproščeno plačila temeljnega davka od prometa proizvodov.

AVTOOPTIKA VULKANIZERSTVO

- elektronska meritev in nastavitev podvozja
- montaža in centriranje ter popravila in prodaja avto plaščev Sava semperit

JOŽE SKOK, Veselovo nabrežje 16, MENGEŠ, telefon: 737-300